

Puterea Învierii



Gary Moore

Puterea Învierii

Gary Moore

Titlul original în limba engleză: *Resurrection Power*

www.missionaleurasia.com

Ediția în limba română publicată de
O.C.E.A.D. Nazarineanul
Intrarea Viilor, Nr. 4, Sector 5
București, România

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin autorului. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a titularului dreptului de autor.

Traducere: Cris Boseff, Beatrice Chirilă, Simion Cristea, Alin Cuc
Corectură: Steluța Gocica
Coordonare: Jonathan Phillips

Toate citatele din Scriptură sunt din versiunea Dumitru Cornilescu.

Când vă gândiți la înviere, ce vă vine în minte? Pentru mulți dintre noi este un eveniment care a avut loc acum 2.000 de ani. Îl discutăm de Paște, dar cât de des îl folosim în limbajul de zi cu zi? Probabil nu prea des. Putem vorbi despre un animator, un atlet sau un politician care și-au „reînviat” cariera, dar în mare parte, „înviere” este un cuvânt religios care are foarte puțin de-a face cu viața de zi cu zi.

În următoarele șase săptămâni vom merge într-o călătorie ca să descoperim mai multe despre înviere. Oricum, nu vrem ca acest lucru să fie doar o abordare intelectuală. Vom învăța ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu despre puterea învierii, dar dacă asta e tot ce am face, nu ar fi o călătorie prea profitabilă pentru niciunul dintre noi.

Puterea învierii pe care Pavel o descrie în Filipeni 3:10-11 este schimbătoare de vieți. Mulți dintre voi ar fi de acord, dacă vă gândiți doar la ce face Dumnezeu pentru noi când Îl întâlnim pe Hristos și venim la El pentru iertare și viață veșnică. Aceasta este schimbătoare de vieți. Totuși, puterea învierii pe care Pavel o descrie în contextul cunoașterii lui Hristos are puterea să schimbe modul în care trăim în fiecare zi. Este o afirmație îndrăznească, cu care poate tu nu ești de acord.

Această călătorie vă ajută să descoperiți cum puterea învierii poate schimba o viață în toate aspectele. Vă rog pe fiecare să fiți deschiși și să îl lăsați pe Dumnezeu să vă arate cum această putere a învierii deține cheia trăirii în victorie, cu sens, cu scop, cu satisfacție și cu putere.

Probabil că acesta ar fi un moment bun să ne rugăm împreună.

„Doamne, știm că Tu ne-ai binecuvântat, ne-ai iubit, ne-ai iertat și ne-ai ales. Vrem să trăim viețile noastre pe placul Tău. Vrem să Te cunoaștem pe tine Isuse, și puterea Învierii Tale. Amin.”

Săptămâna 1

„Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părtășia suferințelor Lui, și să mă fac asemenea cu moartea Lui; ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți.” Filipeni 3:10-11.

Ziua 1

La ce vă gândiți când auziți cuvântul „putere”? Desigur, de obicei depinde de context. Dacă vorbim despre sport, sunt sigur că sunt nume de echipe sau indivizi care imediat vă vin în minte. Când vă gândiți la politică s-ar putea să vă gândiți la președinte sau la primul ministru. Când vă gândiți la persoane puternice vă puteți gândi la Maica Tereza sau Gandhi. Sunt multe alte contexte în care vorbim despre putere.

Când auziți cuvintele „putere spirituală” ce vă vine în minte? Mulți dintre noi s-ar putea gândi la credință, vindecare, eliberare, miracole sau profeție. Cu siguranță nu am greși, deoarece aceste lucruri pot fi asociate cu puterea spirituală. Așa că haideți să ne dăm nouă înșine un mic test. Dacă aceste lucruri pe care le-am menționat sunt expresii ale puterii spirituale, cum v-ați evalua propria viață? Cât de multă credință, vindecare, eliberare, miracole sau profeții vedeți voi la lucru în viețile voastre? Pentru unii dintre noi răspunsul poate este „nu prea mult” sau „cu siguranță, nu destul”.

Să privim un alt aspect asociat cu puterea spirituală. Vă mai amintiți cuvintele lui Isus înainte de înălțarea la Tatăl, din Faptele Apostolilor 1:8, „Ci voi veți primi o putere, când se va pogorî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria și până la marginile Pământului.” O, noi nici nu voiam să auzim asta. Când vine vorba de mărturie știm că suntem cu mult în urmă, cu sau fără putere.

Ne place ideea de putere spirituală, dar mulți dintre noi trebuie să recunoaștem că sperăm să putem rămâne conectați la această putere, dar să lăsăm altora responsabilitatea care vine odată cu puterea, cum

ar fi pastorii, misionarii sau evangheliștii. Mulți dintre noi încercăm doar să supraviețuim, să punem un picior în fața celui lalt și să ajungem la ziua de mâine, doar ca să facem același lucru din nou.

Îl iubim pe Dumnezeu și suntem conștienți de prezența și harul Lui, dar câți dintre noi ne-am putea caracteriza viața ca fiind puternică, cel puțin într-un context spiritual? Eu cred că putem să trăim vieți puternice din punct de vedere spiritual chiar aici unde suntem. Dumnezeu ne-a dat tot ce e necesar prin Fiul Său, Isus Hristos. Probabil că trebuie doar să ne uităm în direcția potrivită.

Ca oricare alt membru al rasei umane, uneori pun obiectele în locuri greșite în casă. Știu că vă vine greu să credeți, dar se întâmplă ocazional. Fiind cine sunt (masculul speciei), încep să caut acel obiect singur, fără să cer ajutor. De obicei nu îl găsesc. În final, înghițindu-mi mândria mea masculină, o rog pe soția mea să mă ajute să-l găsesc. Într-o clipă ea găsește obiectul pierdut. De ce? Ea știe să se uite în locurile potrivite. Așa că, să-L rugăm pe Duhul Sfânt să ne ajute să ne uităm în locurile potrivite.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Doamne, sunt conștient de prezența și harul Tău. Mi-ai dat tot ce e necesar prin Fiul Tău, Isus Hristos. În următoarele zile te rog să mă ajuți să caut în toate locurile potrivite pentru a trăi o viață puternică din punct de vedere spiritual, aici unde sunt. Amin.”

Ziua 2

Deci, ce este puterea înverii? Să privim atent la versetele din Filipeni 3:10-11. Versetul 10 începe cu „Și să-L cunosc pe El...”. Citește Filipeni 3:8-9, concentrându-te pe versetul 8, „...privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu”. Aceasta este o afirmație puternică. Să fim sinceri și să punem întrebarea pe care chiar vrem s-o punem: „Chiar

asta a vrut Pavel să zică?” Cum de cunoașterea lui Hristos a însemnat atât de mult pentru el încât poate spune că toate lucrurile sunt o pierdere în comparație cu asta?

Tendința noastră în acest punct este să spunem că el a fost apostolul Pavel și eu sunt eu, așa că nu pot să ajung la acel nivel al relației cu Dumnezeu. Eu nu cred asta! Tu poți și pot și eu. Cum? Lăsând puterea învierii a lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, să ne transforme viața.

Să ne uităm atent la versetul nostru din Scriptură. Cuvântul „cunosc” din versetul 10 este un cuvânt interesant. Când folosim acest cuvânt în contextul nostru cultural, poate să ne scape din vedere ce zice Pavel cu adevărat. Când te întreabă cineva dacă cunoști pe altcineva, cum răspunzi de obicei? Adesea răspunzi cu „da”, chiar dacă ai întâlnit doar o dată persoana respectivă. Când simți că ești presat, poți spune ceva de genul: „Păi, nu îl cunosc foarte bine, dar știu cine este.”

Cuvântul folosit de Pavel în versetul 10 nu ar fi trebuit folosit în acel context. Verbul pe care el îl folosește pentru „a cunoaște” în limba greacă are sensul de cea mai apropiată și intimă relație posibilă. De fapt, acest cuvânt a fost folosit în cultura greacă pentru relația sexuală. Să folosești acest cuvânt în contextul „cunoașterii lui Hristos” a însemnat că asta a fost cea mai apropiată și cea mai intimă relație pe care Pavel a avut-o. Asta implică totodată că era și Pavel cunoscut în același fel.

Care este cea mai apropiată și cea mai intimă relație pe care o împărtășești acum? Dacă ești căsătorit (căsătorită), sper să fie cu soțul sau soția. Cum de a ajuns această relație atât de apropiată și intimă? Gândește-te câteva minute la cum s-a dezvoltat această relație. În timp ce faci asta, o să începi să înțelegi ce a vrut Pavel să zică prin „cunoașterea lui Hristos”. Apoi, întreabă-te cum se dezvoltă relația ta cu Dumnezeu. Treci prin același proces cu Hristos prin care ai trecut și

cu soțul sau soția? Gândește-te cum poți schimba relația ta cu Isus, așa încât să poți spune alături de Pavel: „Vreau să-L cunosc pe Hristos”.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Doamne, nu vreau să spun: „Păi, nu prea Îl cunosc foarte bine.” În schimb, vreau să spun: „Îl cunosc!” Pot să dezvolt această relație intimă cu Tine, devenind cât mai mult ca Tine. Ajută-mă, Doamne, să Te cunosc în fiecare moment și în fiecare zi. Amin.”

Ziua 3

Nu putem experimenta puterea învierii separat de cunoașterea lui Hristos. De aceea, Ioan 15:4 este așa de folositor pentru noi. Acesta este pasajul în care Isus declară ucenicilor Lui că El este vița și noi suntem mlădițele. În versetul 4 ne spune „Rămâneți (stăruiiți, trăiți) în Mine și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa, nici voi nu puteți aduce roadă dacă nu rămâneți în Mine” (sublinierea autorului). Aducând asta în versetul din Filipeni, putem vedea că terminologia lui Pavel pentru a rămâne în viță este „cunoașterea lui Hristos”. Aducerea roadelor, care în acest caz este experimentarea puterii învierii, este un rezultat al rămânerii în viță sau al cunoașterii lui Hristos.

Ce este, mai exact, puterea învierii? Pentru a răspunde la această întrebare trebuie să privim la situația noastră și să înțelegem de ce ne simțim uneori fără putere, chiar dacă suntem creștini. Pentru scopurile noastre, o să definim un creștin ca fiind o persoană care este „în Hristos” (2 Corinteni 5:7) și urmaș activ al lui Isus Hristos. Dacă asta nu te descrie pe tine, acum ar fi un moment bun să te oprești și să-L rogi pe Isus să intre în viața ta, astfel încât să începi să-L cunoști. Asta începe cu căință și cu mărturisire. 1 Ioan 1:9 spune: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiure.”

Care este situația noastră? Ce ne împiedică să trăim cu putere spirituală? Putem face o listă cu multe cauze, majoritatea externe. Mă refer la lucruri ca circumstanțe, situații din viață, lipsa cunoștințelor biblice, biserica sau oportunitățile. Unele dintre aceste cauze pot contribui la aceasta dar, în ele însele, nu sunt motive pentru lipsa puterii noastre spirituale.

Nu, sunt două lucruri care ne împiedică să avem putere spirituală sau puterea învierii de care Pavel vorbește și pe care le demonstrează. Când este furtună cu vânt puternic, deseori se întrerupe alimentarea cu energie electrică pentru o perioadă de timp. În multe locuri din lume, aceasta este o întâmplare obișnuită, care poate dura zile întregi.

Ce ne ține în această în această stare perpetuă de lipsă de putere spirituală? Este păcatul și moartea. Când ne examinăm viețile, putem vedea lipsa noastră de putere spirituală care apare ca urmare a acestor doi inamici. Ia-ți câteva momente să reflectezi și să te rogi. Ce părere ai, cu adevărat, despre păcat și moarte? Fii sincer, gândește-te serios.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Mă rog azi să pot să Te caut și să pot privi cu adevărat la viața mea și să găsesc ce m-ar putea împiedica să am putere spirituală și puterea învierii Tale de care vorbește Pavel. Vreau să rămân în Tine și să aduc roadă. Amin.”

Ziua 4

După ce te-ai gândit și ai reflectat s-ar putea să nu fii de acord cu faptul că păcatul și moartea sunt ceea ce ne împiedică pe mulți dintre noi să experimentăm puterea spirituală. Cum poate cunoașterea lui Hristos prin puterea învierii Lui să facă o diferență? Să ne uităm la acești doi ucigași ai puterii spirituale și să vedem cum ne afectează aceștia abilitatea de a trăi și experimenta puterea învierii.

Ce este păcatul și cum ne afectează pe noi? Prima afirmație de bază despre păcat este separarea de Dumnezeu. În primele trei capitole din Geneza vedem cum păcatul ne separă de Dumnezeu. De ce se întâmplă aceasta? Deoarece Dumnezeu este sfânt și păcatul nu poate sta în prezența Dumnezeului Celui sfânt. Îți amintești când Moise era în prezența lui Dumnezeu și se temea că o să moară? Știa că omul e păcătos și dacă ar fi expus sfințeniei lui Dumnezeu, ar muri. Isaia a avut o experiență asemănătoare când a spus în Isaia 6:5: „Vai de mine!” De ce a strigat Isaia „Vai”? Lui Isaia îi era teamă să nu moară, deoarece el știa că era necurat și totuși L-a văzut pe Dumnezeul Cel sfânt.

De pe vremea lui Adam, toți am fost născuți cu o natură păcătoasă. Romani 5:12 spune: „De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricina faptului că toți au păcătuit.” Cu alte cuvinte, am fost născuți cu boala păcatului, care este fatală. Romani 3:23 spune: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” Romani 6:23 adaugă: „Fiindcă plata păcatului este moartea.” Probabil te întrebi: „Ce are asta de-a face cu mine?” Răspunsul este: totul.

Să te întreb, cum te-ai comporta și cum ai trăi dacă păcatul nu ar fi o problemă, dacă ar fi ceva care știi că a fost înfrânt și care nu are nicio putere asupra ta? Știi, poate te gândești că acest lucru este aproape de erezie și că este periculos. Păi, este periculos, deoarece o viziune a învierii asupra păcatului ar putea elibera pe mulți să trăiască într-o nouă, victorioasă putere. Când Isus a murit pe cruce, ce a luat cu El pe cruce? A luat tot ce ne stătea împotriva, adică păcatul. 1 Petru 2:24 spune: „El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate să trăim pentru neprihănire.”

Mai am un pasaj pe care vreau să-l cauți și să-l citești. Este 1 Ioan 3:4-10. L-ai citit? Nu pot să citesc acest pasaj fără să zic UAU! Fii atent la ultima parte din versetul 8: „Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului.” Salvarea, iertarea, curățirea noastră de

păcate și viața veșnică nu a fost principalul motiv pentru care a venit Isus pe pământ. Este un efect secundar al distrugerii lucrărilor diavolului. Atunci, potrivit acestui verset, dacă Isus a împlinit ceea ce a venit să facă, atunci ce putere are păcatul asupra noastră?

Învieria lui Isus a completat această lucrare pentru distrugerea intențiilor dușmanului. Învieria a validat moartea lui Isus. În consecință, a validat tot ce a realizat moartea Lui, inclusiv putere și victorie asupra păcatului pentru cei care sunt „în Hristos”. Aleluia și da! Trăind în puterea învierii înseamnă trăire în libertate față de păcat.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Îți mulțumesc, Isuse, pentru că ai luat tot păcatul meu când ai fost răstignit și când ai murit pe cruce pentru mine! Îți mulțumesc pentru că pot să trăiesc liber în Tine. Te rog să mă ajuți să nu uit semnificația puterii învierii Tale. Amin.”

Ziaua 5

Sunt sigur că încă te mai gândești la discuția despre păcat. Probabil te gândești că veștile nu pot fi atât de bune. Păi, puterea învierii este atât de bună. O să vorbim mai mult despre acest subiect săptămâna viitoare, când vom vedea cum putem primi puterea învierii. Astăzi, să ne uităm la a doua problemă care ne ține departe de puterea învierii: moartea.

Nimeni nu vrea să vorbească despre moarte. Conștient sau inconștient, probabil că ai ajuns la filozofia cum că trecem o singură dată prin viață, așa că trebuie să prindem cât putem. Având această mentalitate, ce facem când suntem confrunțați cu subiectul morții? Îl ignorăm. Sau, în multe cazuri, încercăm și îl păcălim negându-l. Cum facem asta? O, în multe feluri, nu toate rele, dar duc la noțiunea că trebuie să terminăm totul înainte de a muri.

De ce trebuie să murim? Păi, din cauza păcatului. În Geneza 2:17 Dumnezeu îi spune lui Adam: „din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” Până în momentul acesta al relației lor cu Dumnezeu, Adam și Eva nu se confruntaseră cu perspectiva morții. Deci, implicit, ei au fost creați să trăiască pentru totdeauna, fiind creați după chipul lui Dumnezeu (vezi Geneza 1:27). Realitatea este că Adam și Eva au murit. Nu imediat, dar au înfruntat moartea de atunci încolo. Motivul: păcatul, neascultarea lor față de Dumnezeu. După cum am văzut deja, Romani 5:12 spune că păcatul și moartea au intrat în lume prin Adam și că toți luăm această boală și experimentăm consecințele acestei boli: moartea (Romani 6:23).

Gândește-te la Isus pe cruce. Nu e deloc o imagine plăcută. Cu cât ne uităm mai mult, cu atât este mai incomod. Noi ar trebui să fim acolo. Noi ar fi trebuit să fim sus pe cruce. Nu e corect ca cineva atât de nevinovat să fie condamnat. Este ceva în viețile noastre care cauzează, în mod îndreptățit, mai multă indignare decât atunci când o persoană nevinovată este condamnată pe nedrept? Și totuși, de fiecare dată când ne uităm la cruce, Isus e cel care atârnă acolo, nu eu, nu tu. Încă încercăm să ne împăcăm cu 2 Corinteni 5:21, „Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.” De ce a făcut asta Dumnezeu? Am văzut deja răspunsul: să distrugă lucrările diavolului; să înlăture condamnarea morții de la cei care sunt în Hristos; să ne ia de pe rândul morții și să ne dea o perspectivă veșnică.

Stai puțin, poți spune. Ai făcut o greșală. El a murit să ne dea viața veșnică, nu o perspectivă veșnică, orice ar însemna aceasta.

Nu, nu am făcut o greșală. Și nici Dumnezeu. El, prin Hristos, ne-a redat posibilitatea originală de a trăi veșnic cu El. De aceea, aceia dintre noi care suntem în Hristos „suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.” (2 Corinteni 3:18).

Dacă ai știi că o să trăiești veșnic, că moartea nu va fi o problemă, cum s-ar schimba modul în care trăiești? A, poți spune, dar noi o să murim. Nu ne învață Biblia că „oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata?” (Evrei 9:27) Ba da, dar pentru cei care au experimentat puterea învierii, aceste cuvinte înseamnă ceva diferit. Mulți dintre noi punem accent pe această viață. Trebuie să fac totul, să văd totul, să simt totul, trebuie să realizez totul și să acumulez totul, pentru că timpul meu se scurge repede. Rai? Nu este acela locul în care doar stau pe un nor pentru eternitate, cântând la harpă?

Deschide Biblia și citește Filipeni 3:18-21. Trăind în puterea învierii înseamnă că avem un punct de vedere diferit. Este punctul de vedere al Împărăției Cerurilor, al lui Dumnezeu. **MOARTEA NU E RĂSPUNSUL FINAL.** Dacă este adevărat, atunci chiar se schimbă totul. Despre asta este vorba în această călătorie, pe care o facem împreună. Cum poate puterea învierii să schimbe felul în care trăiesc?

Rugăciunea pentru astăzi:

„Îl slăvesc pe Dumnezeu astăzi pentru că moartea nu este răspunsul final pentru mine. Te rog arată-mi cum să trăiesc ca să fac o diferență și să trăiesc în puterea învierii. Ajută-mă să fiu schimbat după asemănarea ta. Amin.”

Ziua 6

Astăzi aș vrea să reflectezi la ce ai citit în primele cinci zile. Scrie cum s-ar putea schimba viața ta dacă păcatul și moartea ar fi înlăturate ca și obstacole. Chiar dacă încă nu ești de acord, fă-o oricum. Vezi ce o să-ți vină în minte. Cum s-ar putea schimba perspectiva ta asupra vieții dacă chiar ai trăi în puterea învierii?

Rugăciunea pentru astăzi:

„Azi reflectez la Tine, Doamne, la ce mi-ai arătat în zilele trecute. Te rog lasă-mă să văd cum poate fi schimbată viața mea dacă trăiesc în puterea învierii Tale. Amin.”

Ziua 7

Astăzi aș vrea să îți acorzi niște timp și să îți deschizi Biblia la Psalmul 103. Uită-te la acest psalm prin ochii puterii învierii. Citește-l, cântă-l, lasă-l să îți vorbească înapoi. Să ai o zi minunată. Ne vedem mâine, când o să începem să răspundem la întrebarea: „Cum primesc puterea învierii?”

Rugăciunea pentru astăzi:

„Dragostea Ta pentru mine e minunată, toată această milă care vine din mâna Ta, toate aceste promisiuni care sunt scrise în acest psalm, pot fi ale mele când cred și văd prin ochii puterii Tale. Amin.”

Săptămâna 2

„Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, tot așa, nici voi nu puteți aduce roadă, dacă nu rămâneți în Mine.” Ioan 15:4

Ziua 1

Îmi amintesc că am auzit o poveste despre un tânăr care urma să calătorească în Anglia, din America. El venise din Anglia în America, când fusese copil mic, împreună cu părinții lui și de mult își planificase să își viziteze țara natală. Aceasta s-a întâmplat înainte ca zborul să fie ceva obișnuit, așa că și-a făcut rezervare pe un vas de croazieră din New York până în Anglia. Își strânsese bani timp de câțiva ani pentru a-și putea permite un bilet pe acel vas de croazieră. Când vasul a părăsit portul, el era pe vas și abia îi venea să creadă că visul său devenea realitate.

Când a venit timpul cinei, tânărul s-a retras în camera lui, a luat niște brânză și pâine, pe care le adusese cu el, deoarece avea un buget foarte limitat și nu vroia să irosească nimic. Brânza și pâinea aveau un gust bun și era foarte entuziasmat de faptul că nu îl deranja să mănânce brânză și pâine timp de 12 zile, cât dura croaziera.

Pe măsură ce treceau zilele, tânărul și-a făcut un prieten și cei doi stăteau adesea pe punte și vorbeau. Într-una din zile au stat de vorbă până la timpul cinei și prietenul său l-a întrebat dacă dorește să vină cu el în sala de mese. Tânărul se gândise mult la sala de mese; pâinea lui se umezise deja și brânza era veche. Așa că i-a răspuns prietenului său: „O, aș da orice să pot mânca în sala de mese, dar nu am nici un ban în plus, așa că e mai bine să merg la mine în cameră și să îmi mănânc pâinea și brânza.”

Prietenul lui s-a uitat uimit la el și i-a spus: „Nu ai bilet ca să poți calători pe vasul acesta?”

„Desigur că am!” răspunde tânărul. „Cum altcumva aş putea fi aici?”

Prietenul său îi explică: „Nu îți dai seama că biletul tău îți dă dreptul să mănânci fiecare masă în sala de mese? Masa este inclusă în prețul biletului.”

Această poveste îmi amintește de atât de mulți creștini pe care îi cunosc sau de care am auzit. Încercăm să supraviețuim în călătoria noastră cu Isus numai cu pâine și brânză, când El a oferit cu mult mai mult. Puterea spirituală de care ducem lipsă, puterea învierii de care vorbește Pavel, este disponibilă pentru fiecare dintre noi. Întrebarea este, atunci, ce putem face pentru a o avea?

Mulți dintre noi au răspuns la o chemare, un mesaj, sau o prezentare a Evangheliei în vreun fel. Într-o oarecare măsură, am învățat că, dacă Îl rugăm pe Isus să ne ierte, El într-adevăr ne iartă de păcate și trăiește în inimile noastre. Dacă spunem această rugăciune suntem „născuți din nou”, „salvați” sau „devenim creștini”. Toate sunt adevărate. Oricât de incredibil și uimitor pare a fi, aceasta este invitația pe care Isus ne-o face. Fundamentul biblic menționat de obicei este Ioan 3:16. Nici un adevăr nu poate fi mai mare decât cel explicat aici.

Este important, totuși, să înțelegem un lucru: cuvântul „crede” în Noul Testament este întotdeauna un cuvânt de acțiune. Cu alte cuvinte, când citești cuvântul „a crede” în Biblie este faptul că tu faci ceea ce crezi și crezi ceea ce faci (Iacov 2:14-19). Reflectează la propria experiență a salvării. Poate călătoria ta cu Hristos să fie caracterizată de versetele din Iacov 2?

Rugăciunea pentru astăzi:

„Mulțumesc, Doamne pentru că m-ai invitat la masa ta de salvare și putere. Vreau să continuu călătoria spirituală cu Tine și nu vreau să duc lipsă de acea putere spirituală. Amin.”

Ziua 2

Când invităm oameni la biserică sau încercăm să le împărtășim Scriptura, încercăm să facem cât mai ușor posibil pentru ei, ca să creadă. Îți amintești când ne-am uitat săptămâna trecută la Romani 6:23: „Fiindcă plata păcatului este moartea?” Bun, restul versetului spune „dar darul fără de plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.” Salvarea este un dar și vine prin har (Efeseni 2:8-9).

Să ne uităm înapoi la Ioan 3:16, pe care l-am citit ieri. Dacă cererea este să cred în Isus Hristos ca să pot primi viața veșnică, la ce îmi mai trebuie puterea învierii? Desigur, îmi va trebui această putere când o să mor, dar nu înainte. Dacă singurele cuvinte de pe „biletul meu de croazieră” sunt să nu pier și să am viață veșnică, atunci cum știu ce îmi lipsește? La fel ca tânărul care mânca pâine umedă și brânză pe vas, trebuie să citesc ce altceva este asigurat de bilet.

Cum chema Isus oamenii să devină „creștini” sau să fie „salvați” sau „născuți din nou”? De fapt, El nu o făcea. O, i-a spus lui Nicodim că trebuie să fie „născut din nou” (care literalmente înseamnă să te naști de sus sau să te naști din Duh). Dar observă ce mai spune Isus în acel verset (Ioan 3:3). Spune că nici un om nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu dacă nu se naște din Duh. Aș dori să citești Matei 4:18-22. Ce le-a spus Isus lui Andrei, Petru, Iacov și Ioan? „Veniți după Mine”. În Luca 5:27-31, Isus îl cheamă pe Levi (Matei) în același fel, „Vino după Mine”.

Poate că spui că ei au fost ucenicii Lui, că Isus se raportează la ei diferit de cum o face cu oamenii obișnuiți, ca mine și ca tine. Dacă vrei cu adevărat să ai o perspectivă reală despre cum făcea Isus chemarea la această viață prin puterea învierii, citește Matei 19:16-26. Acum, pune asta în contrast cu prezentarea Evangheliei pe care o facem noi oamenilor. Când tânărul a spus că păzise toate poruncile pe care Isus le-a enumerat, noi nu numai că l-am fi botezat, l-am fi pus în comitetul bisericii! Care a fost ultimul apel al lui Isus? „Apoi vino și urmează-Mă.”

Adevărul este că nu Îl putem urma pe Isus doar prin puterile noastre. De aceea, când a fost întrebat în Matei 19:25: „Cine poate atunci să fie mântuit?” El a răspuns: „La oameni lucrul acesta (să fie salvați și să trăiască în puterea învierii) este cu neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință” (sublinierea autorului).

Reflectează din nou la răspunsul pe care l-ai dat Evangheliei. Ai răspuns ca să devii creștin, ca să ajungi în Cer, ca să îți se ierte păcatele, sau pentru a-L urma pe Isus?

Rugăciunea pentru astăzi:

„Doamne, nu vreau să Te urmez prin puterile mele; ar fi prostesc să fac așa ceva. Dar, știi că Te pot urma așa cum cred și așa cum ai scris, «La oameni lucrul acesta este cu neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință» Amin.”

Ziua 3

Unul dintre pasajele mele preferate din Biblie se află în Matei 16:13-28. Deschide acum acolo și îl vom citi împreună. Acest moment pe care Isus îl împărtășește cu ucenicii Lui vine în mijlocul unor zile minunate. Isus calmase furtuna, alungase demoni, înviase o fetiță din morți, vindecase nenumărați oameni și îi hrănise pe cei cinci mii. Probabil că ucenicilor li se învârteau capetele la gândul

puterii lui Dumnezeu. În timp ce ei încercau să digere toate acestea, Isus le-a pus cea mai importantă întrebare la care orice om trebuie să dea un răspuns... „Cine ziceți voi că sunt?”

De ce este aceasta cea mai importantă întrebare pentru noi? Doar pentru că totul din viețile noastre, tot Pământul, tot Cerul și toată veșnicia atârnă de răspunsul acestei întrebări.

Răspunsul pe care Petru l-a dat este cel corect: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.” Isus știa că oricine putea să spună asta, așa că a explicat ce înseamnă această confesiune: este secretul trăirii în puterea învierii. De fapt, Isus spune că prin acești oameni ai „Învierii” Își va construi biserica Sa, și încă ce biserică! (versetele 18-19). După aceea, le-a arătat în avanpremieră ceea ce urma să sufere și Petru Îl muștră. De ce l-a muștrat Petru pe Isus? Petru Îl muștră pe Isus pentru că el avea prioritățile lui și nu înțelegea cum avea să se desfășoare învierea.

În versetul 24, ajungem la esența vieții în puterea învierii. Prima cerință este să „se lepede de sine”. Să recunoaștem că asta nu sună așa bine precum „să nu piară” și „viața veșnică”. De fapt, acele două lucruri sunt inerente în chemarea lui Isus de a ne lepăda. Care lucru din noi trebuie lepădat? Identitatea noastră? Personalitatea noastră? Pasiunile noastre? Visele noastre?

De-a lungul timpului a fost multă confuzie legat de lepădarea de sine. De fapt, nu este lepădarea de sine la care se gândesc mulți. Pentru mulți, conceptul lepădării de sine înseamnă renunțarea la ceva, cum ar fi de Postul Mare sau pentru alte motive. Acele ocazii pot fi utile, dar nu la aceasta ne cheamă Isus în acest pasaj.

Până când Îl cunoaștem pe Isus, ne trăim viețile pentru noi înșine. Chiar dacă unii ne pot controla într-o oarecare măsură, tot putem avea prioritățile noastre. Sunt priorități care se potrivesc cu această lume, sau cel puțin încearcă. Sunt priorități care sunt înghesuite în puținii ani pe care îi avem de trăit pe acest pământ și vrem să realizăm cât mai multe din ele. Deseori, când Dumnezeu

intră în scenă, noi sperăm că prezența Lui o să ne ajute să ne îndeplinim prioritățile. Noi vrem ca Dumnezeu să ne ajute să devenim mai fericiți, mai sănătoși, mai plini de succes, mai bogați sau orice altceva am încerca noi să realizăm din agenda noastră de priorități. Cunoașterea lui Hristos ne poate ajuta în unele din aceste domenii, dar chemarea lui Isus este cu mult mai mare decât asta.

Chemarea la lepădarea de sine este chemarea de a lăsa deoparte prioritățile noastre. Îți amintești ce zicea Pavel despre a fi un cetățean al Împărăției Cerurilor? Acea cetățenie se referă la prioritățile la care ne cheamă Isus acum, nu este vorba de noi; este vorba de Isus și despre ce face El.

Aici este încă un pasaj din Biblie de citit: Filipeni 2:1-11. În versetul 7 se spune că Isus „S-a dezbrăcat de Sine Însuși” ceea ce literalmente înseamnă că Isus „S-a golit de Sine Însuși”. De ce S-a golit El? De dumnezeirea Lui? De dreptul Său de Fiu? Nu. Isus S-a golit de privilegii – privilegiile pe care le avea la dreapta Tatălui, drepturile gloriei. S-a golit de prioritățile Lui ca să poată fi răscumpărător. Versetele 10 și 11 ale acestui pasaj s-ar fi putut afla acolo și fără primele două versete. Isus ar fi avut dreptul să facă orice genunchi să se aplece și fiecare gură să mărturisească. Nu ar fi fost nevoie să vină pe pământ în carne și oase, să devină slujitor sau să moară pe cruce. Dacă și-ar fi exercitat aceste drepturi, nu ar mai fi fost nicio răscumpărare pentru mine sau pentru tine.

Să ne lepădăm de noi înșine, deci, înseamnă să ne golim de dreptul nostru asupra priorităților, astfel încât să ne alăturăm misiunii de răscumpărare a lui Isus. Putem spune cu ușurință: „Păi, vreau să nu pier, vreau și viața veșnică, dar nu vreau misiunea.” Aceasta nu este o opțiune a lui Isus. Tu spui: „Nu pot s-o fac.” Nici eu nu pot. Dar pentru că Isus a murit pe cruce și a înviat, putem s-o facem prin „cunoașterea lui Hristos”. Se numește puterea învierii.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Ajută-mă astăzi, Doamne, să pot să văd în ce fel trebuie să mă lepăd de mine; să nu uit lucrurile pe care trebuie să le pun deoparte pentru Tine. Vreau ca visele Tale să fie și visele mele, ca pasiunea Ta să fie pasiunea mea. Nu vreau să mă îndepărtez de acest angajament cu Tine pentru că vreau să Te caut mai mult, să Te cunosc mai mult. Amin”

Ziua 4

Ieri am văzut prima parte a chemării lui Isus la o viață trăită în puterea învierii. Astăzi ne uităm la a doua parte găsită în Matei 16:24. După ce Isus ne cheamă să ne lepădăm de noi înșine, spune ne luăm crucea. Cum facem asta? Am crezut că Isus a murit pe cruce o dată pentru totdeauna, ca noi să nu fim nevoiți să facem asta. Cum pot să îmi iau crucea?

Să ne întoarcem la versetele-cheie pentru această călătorie, Filipeni 3:10-11. „Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părtășia suferințelor Lui și să mă fac asemenea cu moartea Lui.” Ce înseamnă asta?

De fapt, în această lume nu înseamnă nimic, deoarece nu are nici un sens. O chemare la suferință nu o să ademenească multă lume să îl urmeze pe Dumnezeu. Este oare acesta motivul pentru care ne cheamă Isus să luăm crucea? Motivul pentru care Isus ne pune să ne lepădăm de aceste priorități este ca să putem să luăm crucea. Lăsați cu prioritățile noastre, nu am putea să facem asta. Îți amintești, prioritatea lui Dumnezeu este pentru împăcare și răscumpărare. În Coloseni 1:19-20, citim „Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El și să împace totul cu Sine prin El (Isus), atât ce este pe pământ cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui” (sublinierea autorului).

Îți amintești plângerea lui David din Psalmul 51? Citește versetul 10. David știa că singura soluție era ca Dumnezeu să creeze o inimă nouă - o inimă care bătea după a lui Dumnezeu. David făcuse lucrarea lui Dumnezeu, dar după prioritățile lui. Acum, David voia ca inima lui să bată cu a lui Dumnezeu. Cum ar arăta și cum s-ar simți să ai o astfel de inimă? David știa că asta cuprindea un duh nou (v.10), bucurie (v.12), o inimă pentru cei pierduți (v.13), o inimă pentru laudă (vv.14-15) și o inimă zdrobită și mâhnită (v.17).

Aceasta este esența crucii lui Isus, pe care El ne cere s-o luăm. Nu trebuie dacă nu vrem, dar dacă nu o facem, nu îl vom cunoaște pe Hristos în puterea învierii. Îți amintești, unul dintre factorii care opreau puterea era păcatul. Această boală a păcatului pe care toți o contactăm când ne naștem (Romani 5:12) trebuie curățită, astfel ca noi să putem avea o inimă pentru Dumnezeu și să luăm crucea. Când suntem pregătiți să ne identificăm pe deplin cu Hristos, suntem pregătiți să luăm crucea. Puterea învierii devine posibilă când citim Galateni 5:24: „Cei ce sunt ai lui Hristos Isus, și-au răstignit firea pământească împreună cu patimile și poftetele ei.” Datorită învierii lui Isus, El ne dă putere și curățirea de faptele firii.

El ne curățește inima de prioritățile firii pământești, care se referă doar la mine. Acum, cu această „inimă nouă” pe care David a descris-o în Psalmul 51, putem trăi „prin Duhul” și să „umblăm prin Duhul” (Galateni 5:25). Expresia cheie în versetul 24 este „sunt ai lui Hristos”. Nu pot să fiu al lui Hristos până nu m-am lepădat de prioritățile mele și nu le-am luat pe ale Lui. Atunci sunt sfințit, sau pus deoparte pentru a fi folosit în scop sacru, așa cum s-a rugat Isus să fim, în Ioan 17:17.

Doar gândește-te, prin puterea învierii pot avea o inimă care bate la unison cu a lui Dumnezeu. Reflectează un moment și verifică-ți pulsul. Din punct de vedere fizic, pulsul tău ar trebui să fie undeva în jur de 72 de bătăi pe minut. Din punct de vedere

spiritual, inima ta ar trebui să bată cu bucurie, pentru păcătoși, plină de laudă și de umilință. Tu cum stai?

Rugăciunea pentru astăzi:

„Vreau să am aceeași inimă ca a lui Hristos, care îmi cere să iau crucea Sa. Vreau ca inima mea să fie plină de Duhul Lui, plină de dragostea Lui; vreau să am o inimă pentru cei păcătoși, o pasiune pentru ei. Dar, mai presus de toate, vreau o inimă umilă. Vreau inima Ta, Dumnezeuule. Amin.”

Ziua 5

Ce înseamnă să cunosc „părtășia suferințelor Lui” (Filipeni 3:10)? Să ne uităm înapoi la Matei 16:24 pentru a treia parte a chemării lui Isus la o viață în puterea învierii. Ne cheamă în același fel în care îi cheamă pe Andrei, Petru, Iacov, Ioan și Matei: „Veniți după Mine.” Îți amintești de câte ori a voit Petru să îl urmeze pe Isus, doar ca să-i zică Isus că nu e pregătit și că nu poate încă? Nu trecuse la prioritățile lui Dumnezeu. Ține minte, prioritățile lui Dumnezeu sunt de împăcare și de răscumpărare. Dacă mergem pe acel drum, vom da de suferință.

Eram pastor doar de 18 luni când am început să învăț această lecție. Îmi făcea plăcere să predic și să conduc biserica și să fac toate acele lucruri, dar aveam să învăț că acele lucruri sunt de fapt pregătiri pentru intrarea în părtășia suferinței lui Hristos. Într-o duminică după-amiază am primit un telefon de la o membră din biserică. Această femeie preda la școala duminicală de mult timp. Ea mi-a povestit despre o tânără căreia îi predase cu ceva ani în urmă și care acum se căsătorise a doua oară.

Bărbatul cu care se căsătorise fusese și el căsătorit înainte și împreună aveau șapte copii, pe care îi creșteau amândoi. În ziua aceea ea și soțul ei se certaseră. După un timp, el s-a dus pe câmpul

fermei unde locuiau. Ea a luat un pistol din casă și a plecat să-l caute. Când nu l-a găsit, a luat pistolul și s-a sinucis.

Învățătoarea de la școala duminicală voia să știe dacă vreau să mă duc să vizitez familia aceea. Trebuie să mărturisesc că nu voiam să merg. Universitatea și seminarul nu mă pregătiseră pentru o situație ca aceasta și nu știam ce să spun sau ce să fac. Când am ajuns, părinții bărbatului erau împreună cu cei șapte copii.

După câteva momente jenante, mi-am dat seama că niciunul dintre ei nu erau urmași ai lui Hristos și probabil nu erau fericiți să mă vadă acolo. Apoi am simțit un ghiont al Duhului Sfânt și l-am întrebat pe bărbat dacă vrea să iasă afară. Am petrecut puțin timp afară, doar noi doi. Am realizat că nu aveam niciun cuvânt sau verset biblic pe care să i-l spun. Tot ce am putut să fac a fost să stau cu el și să încerc să pătrund în suferința lui, alături de el. Era mult mai dificil decât să îi spun cuvinte „înțelepte” pe care nu putea și nici nu voia să le audă. În acel moment, era singura cale de împăcare între acel om și Dumnezeu.

Să-L urmăm pe Isus pe această cale înseamnă că trebuie să îi vedem pe alții așa cum îi vede El. La asta s-a referit Pavel când a scris 2 Corinteni 5:16: „Așa că, de acum încolo nu mai cunoaștem pe nimeni în felul lumii.” El vedea oamenii cu o inimă nouă care bătea cu principii de împăcare și răscumpărare. Trebuie să te avertizez, această inimă se frânge ușor. Lucrurile care frâng inima lui Dumnezeu sunt și lucrurile care îți vor frânge și ție inima. Aici intervine părtășia. Părtășia noastră cu Isus devine bogată în aceste situații.

În nici o altă situație din câte am întâlnit nu ajungem să îl cunoaștem atât de bine. Nu trebuie să căutăm astfel de ocazii. Dacă îl urmăm pe Isus, dacă am luat crucea, dacă ne-am lepădat de prioritățile noastre și le avem pe ale Lui, vom experimenta lucrurile care îi frâng inima.

În biserica pe care am păstorit-o anterior, am trecut printr-o perioadă de suferință cu o familie din biserică. Datorită unui virus rar, fiica lor de 15 ani era pe moarte de 10 zile. Relația noastră cu această familie fusese bună, deși uneori nu vedeam la fel anumite lucruri în biserică. În timp ce așteptam ore întregi în spital, începusem să avem părtașia suferinței lui Hristos. Vestea bună este aceea că, miraculos, fata s-a vindecat și acum este o femeie tânără și sănătoasă. Vestea și mai bună este că viețile noastre au fost schimbate datorită faptului că trecusem prin acea experiență împreună. I-am văzut acum câteva luni, aproape 10 ani mai târziu și este o părtașie între noi care este bogată și blândă.

În timp ce Îl urmăm pe Hristos, părtașia noastră cu El crește. Puterea învierii care biruiește păcatul și moartea mă curăță și îmi dă putere să fiu slujitorul lui Dumnezeu și „să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părtașia suferințelor Lui.”

Rugăciunea pentru astăzi:

„Doamne Isuse, Te rog să mă faci să vreau să fiu cât mai mult ca Tine, să văd lumea din jur prin ochii Tăi. Vreau ca inima mea să bată pentru împăcare și răscumpărare. Vreau ca toate lucrurile care îți frâng inima să o frângă și pe a mea. În timp ce Te urmez, vreau ca relația mea cu Tine să crească. Amin.”

Ziua 6

la din nou un creion și o foaie de hârtie și reflectează la călătoria ta cu Hristos. Citește Matei 16:13-28. Cum ai răspuns când Isus a întrebat: „Cine ziceți voi că sunt?” Cum ai răspuns la chemarea de a te lepăda de tine, de a lua crucea și a-L urma?

Rugăciunea pentru astăzi:

„Te slăvesc pentru că m-ai lăsat să văd cine ești - Fiul Dumnezeului Celui viu! Datorită acestui fapt vreau să mă lepăd de mine, să îmi iau crucea și să Te urmez în fiecare zi. Îți mulțumesc. Amin.”

Ziua 7

Astăzi citește și meditează la Psalmul 37. Dumnezeu ne cheamă să ne desfătăm în El. Eu cred că asta este parte a secretului puterii învierii, a cunoașterii lui Hristos.

la-ți timp pentru a te desfăta în Domnul! Ne vedem mâine când vom începe să ne uităm la puterea învierii și chemarea ta.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Doamne, vreau să mă bucur în Tine, să Te aștept și să stau pe calea Ta. Vreau să fii tăria mea în vreme de necaz, pentru că știu că Tu mă vei izbăvi. Amin.”

Săptămâna 3

„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.” Efeseni 2:8-10

Ziua 1

Ai primit chemarea de-a face ceva cu viața ta? Vei spune probabil, fără a mai sta pe gânduri, că te simți chemat să devii misionar în insulele Hawaii sau, de ce nu, într-una dintre încântătoarele insule din Caraibe. Este o mare confuzie cu privire la chemarea noastră în viață. Uneori oamenii s-au folosit sau chiar au abuzat de acest concept al chemării lui Dumnezeu. Și, după cum știm, unii fac tot felul de lucruri nebunești și chiar îngrozitoare, în numele lui Dumnezeu.

Ce înseamnă, așadar, să fii chemat de Dumnezeu? Și ce relație este între această chemare și a trăi prin puterea învierii? Răspunsul este că ele se susțin reciproc, deoarece locul în care te vrea Dumnezeu este acela în care îți trăiești cu adevărat viața prin puterea învierii. Cu cât Îl cunoaștem pe Dumnezeu mai bine, cu atât putem fi mai încrezători că, dacă Dumnezeu ne cheamă să facem ceva, El ne va da și harul și puterea de-a ne împlini chemarea. Să mai aruncăm o privire la versetele-cheie din Filipeni 3:10-11 și în special la ultima parte a versetului 10 care spune: „Să mă fac asemenea cu moartea Lui.”

Cum putem să devenim ca El în moartea Lui? Implică aceasta o moarte pe cruce asemănătoare cu a Sa? Pentru unii, într-adevăr, aceasta a însemnat, dar nu cred că putem generaliza, spunând că aceasta este chemarea lui Dumnezeu pentru noi. În Coloseni 2:12 citim: „Fiind îngropați împreună cu El, prin botez, și înviați în El și

împreună cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu care L-a înviat din morți.” Într-una din lecțiile trecute am învățat deja că lepădarea de noi înșine și moartea față de păcat sau curățirea de faptele firii, reprezintă trecerea noastră de la prioritățile firii pământești la cele ale lui Dumnezeu. Puterea învierii ne dă libertatea de a accepta prioritățile lui Dumnezeu pentru viețile noastre. Și am văzut deja că menirea noastră în timpul care ne e dat să-l trăim pe pământ este să ne alăturăm priorităților lui Dumnezeu de răscumpărare și de împăcare.

În cel de-al doilea capitol din Filipeni îl vedem pe Isus părăsindu-și privilegiile de la dreapta Tatălui pentru a deveni Răscumpărătorul nostru. Iar în versetul 5 ni se cere să adoptăm, atât la nivel de atitudine, cât și la nivel de gândire, modelul lui Hristos. A deveni, așadar, ca Hristos în moartea Lui, nu înseamnă altceva decât a te dăruia lucrării lui Dumnezeu, murind față de prioritățile firii pământești. Înseamnă să privești viața prin perspectiva veșnică a puterii învierii. Abia atunci vom fi pregătiți pentru chemarea pe care ne-o face Dumnezeu. Rămâi în tăcere câteva clipe și meditează la chemarea pe care crezi că Dumnezeu ți-a dăruit-o. Cum răspunzi acestei chemări?

Rugăciunea pentru astăzi:

„Mă rog ca, începând cu această zi, să-mi dăruiești încrederea că, dacă Tu mă chemi într-o anumită lucrare, Tu îmi vei da harul și puterea de-a împlini acea chemarea pe care mi-o faci. Amin.”

Ziua 2

De unde putem ști că Dumnezeu are o chemare pentru fiecare dintre noi? Asociem adesea Biserica cu „trupul lui Hristos” și așa și este. Totodată însă, în Noul Testament, termenul folosit pentru Biserică înseamnă în mod literal „cei chemați”. Întrebarea care reiese este: „Chemați pentru ce anume?” Iar răspunsul este că suntem chemați să ieșim de sub dominația păcatului și să ne urmăm noua chemare: misiunea împăcării. Nu suntem doar chemați dinspre ceva, ci și înspre ceva în același timp.

Să deschidem împreună la Evrei 5:11-6:3. De ce ne obișnuim să rămânem la stadiul de lapte când trebuie să creștem înspre cel de hrană tare? De ce ne întoarcem mereu și mereu la „adevărurile începătoare”, discutându-le și argumentându-le până când ajungem la discordii? De ce lăsăm impresia că niciodată nu vom atinge pragul maturității?

Dintre multele motive care se pot ridica, în opinia mea, cel mai important este că nu am început să trăim prin puterea învierii. Versetul din Ioan 3:16, pe care l-am studiat săptămâna trecută, poate fi un argument în privința aceasta. Suntem mult mai preocupați cu „să nu pierim” și să avem „viață veșnică”, decât cu ceea ce vrea Dumnezeu să facă în viețile noastre acum. Suntem mult mai interesați să știm de unde am fost salvați – pedeapsa pentru păcatele noastre – decât să descoperim pentru ce am fost salvați – viața trăită în puterea învierii.

Așadar, în timp ce, în cele mai multe cazuri, preocuparea cu care se confruntă creștinul e „Ești mântuit?”, preocuparea lui Hristos e „Mă urmezi, lepădându-te de tine și luându-ți crucea?” Să nu se interpreteze că, în loc de o evanghelie a harului, propovăduim o evanghelie a faptelor. Depărtați-vă de o astfel de evanghelie! Noi suntem mântuiți prin har și umblăm călăuziți de Duhul tot prin har. Singurul lucru pe care trebuie să-l facem este să acceptăm chemarea pe care Isus ne-o face de a-L urma.

Chiar și această acceptare vine tot prin harul lui Dumnezeu care lucrează în noi. Când suntem într-adevăr copleșiți de har, vom dori să-L urmăm pe Hristos. Am întâlnit adesea oameni care încearcă să-și justifice slăbiciunile, spunând „Sunt sub har”. Dar nu cred că harul are de-a face cu aceste situații. E ca și cum ai spune „Doamne, am înțeles ce vrei de la mine, dar deocamdată am propriile mele priorități. Dă-mi suficient har să-mi pot face în continuare propriile treburi.” Iar asta nu este deloc har.

Viața trăită în puterea învierii este un răspuns dat harului lui Dumnezeu manifestat în viața mea și pretutindeni în lume. Fă-ți timp astăzi pentru a reflecta și a medita la harul lui Dumnezeu.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Doamne, tot ce-mi doresc este să țintesc spre viața veșnică, lepădându-mă de mine însumi și luându-mi crucea. Sunt mântuit datorită harului Tău și umblu în spirit tot datorită harului Tău. Amin.”

Ziua 3

Una dintre cântările mele favorite vorbește despre har. Iată cum sună câteva dintre versurile ei:

„Harul Tău continuă să mă uimească
Că-n dragostea-Ți cea tainică mă ții,
Și-mi plec în fiecare zi genunchii
Căci harul Tău continuă să mă uimească.”

Continuăm să vorbim despre chemarea noastră. Suntem chemați prin har. Dumnezeu nu ne cheamă într-o lucrare deoarece ne consideră competenți sau merituoși. Nicidecum. El ne cheamă datorită harului Său și apoi ne înzestreează pentru a ne putea împlini

chemarea. Așadar, chemarea nu are de-a face cu noi, cât are de-a face cu Dumnezeu și întotdeauna viața trăită în puterea învierii îl scoate în evidență pe Dumnezeu, nu pe noi înșine. De aceea este atât de necesar să cunoaștem și să experimentăm curățirea de faptele firii. Până nu vom experimenta această curățire, nu vom putea fi interesați decât de noi înșine, indiferent cât de mult încercăm să-l ascultăm pe Dumnezeu. Abia când înțelegem că prin moartea și învierea lui Isus lucrările celui rău au fost distruse, putem permite sângelui lui Isus să ne curățească de orice nelegiuire (1 Ioan1:19).

Să citim Galateni 5:16-26 și să vedem cât de clar pune Pavel în contrast viața trăită după prioritățile firii pământești și viața trăită după prioritățile Duhului. Nu este **și** una **și** cealaltă, ci este clar: **ori** una, **ori** cealaltă. Vezi tu, atunci când mă lepăd de mine însumi (renunțând la prioritățile firii mele pământești), când iau crucea lui Hristos (acceptând prioritățile lui Dumnezeu), pot să-L urmez pe Hristos (trăind prin Duhul, v. 16, 25). La aceasta făcea Isus referire când ne spunea că trebuie să fim botezați cu Duhul Sfânt (Faptele Apostolilor 1:5). Prin puterea învierii, Duhul Sfânt umple viețile noastre. Termenul grecesc pentru botez era folosit la origini pentru a prezenta procesul de scufundare a hainelor într-o soluție de vopsire, ele devenind astfel complet schimbate. Acum noi suntem pregătiți să ne scufundăm (să ne adâncim) în Hristos și să schimbăm prioritățile firii pământești cu prioritățile lui Dumnezeu.

Săptămâna trecută am putut vedea cum uneori suntem predispuși să ne folosim de puterea Duhului Sfânt, despre care Isus a vorbit în Fapte 1, încercând s-o direcționăm înspre propriile noastre priorități. Noi asociem puterea Duhului Sfânt cu semne și minuni, și bine facem, pentru că semnele și minunile fac parte din viața trăită în puterea învierii. Dar e bine de știut că acestea sunt doar rezultatul secundar al vieții trăite în Duhul. Puterea la care Isus

s-a referit este puterea de-a te purta „într-un chip vrednic de chemarea pe care ați primit-o” (Efeseni 4:1).

Pavel a caracterizat această viață trăită în puterea învierii în alt mod în 2 Corinteni 5:14, spunând că „dragostea lui Hristos ne strânge.” Dacă viața ta se învâрте în jurul tău și a priorităților tale, dragostea nu poate fi motivația constrângătoare a inimii tale. Versetele 14-15 sunt o minunată descriere a aceluia care a fost în întregime transformat de harul lui Dumnezeu. Pentru că Hristos a murit pentru noi și noi trebuie să murim față de căile noastre. Iar alternativa este să trăim pentru ceilalți, având astfel acea viață motivată și constrânsă de dragoste.

Acum suntem pregătiți să privim mai departe la chemarea pe care Dumnezeu a pregătit-o pentru noi. Pregătindu-ne pentru lecția de mâine, să citim Efeseni 2:10.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Dorința inimii mele este să mă înzestrez cu tot ce am nevoie pentru a-mi îndeplini chemarea în viața mea; să trăiesc o viață vrednică de chemarea pe care mi-ai făcut-o. Îmi doresc să am o viață motivată și constrânsă de dragostea Ta. Amin.”

Ziua 4

Efeseni 2:10 este un verset care ar trebui memorat: „Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.”

Ce declarație măreață! Cuvântul „lucrare” din acest verset mai poate fi tradus și prin „capodoperă”. Puțini dintre noi îndrăznesc să se gândească la ei ca la niște capodopere, dar Dumnezeu așa ne consideră. De ce? Pentru că El ne-a creat. Probabil că unii dintre voi credeți că Dumnezeu ar fi făcut o treabă mai bună dacă v-ar fi cerut

întâi vouă părerea, că Dumnezeu v-ar fi putut adapta mai bine la viața pe care ați trăit-o în funcție de prioritățile voastre. Versetul acesta, însă, ne arată că El intenționa cu totul altceva pentru noi.

Să ne uităm la finalul versetului: „Dumnezeu le-a pregătit mai dinainte.” Mai înainte de ce anume, te vei întreba. Ad litteram, aceasta înseamnă că, înainte ca Dumnezeu să creeze lumea, El a știut că tu vei exista și când anume vei trăi. Nu s-a făcut nici o eroare în privința ta. Tu nu ești o greșeală. Nu l-ai luat pe Dumnezeu prin surprindere. Dumnezeu știa că vei fi pe pământul Lui chiar acum și de aceea a pregătit concomitent și pământul și propria-ți persoană, pentru viața pe care trebuie s-o trăiești azi.

Ați fost „zidiți în Hristos Isus pentru fapte bune”. Cu alte cuvinte, Dumnezeu te-a conceput în detaliu pentru fapte bune, pentru slujire și misiune. Când auzim de „misiune” ne gândim imediat că se referă la a fi pastor, evanghelist sau misionar. Într-o anumită măsură, toți suntem câte puțin din toate acestea, dar viziunea lui Dumnezeu pentru viața noastră este mult mai cuprinzătoare decât atât. Să încercăm să privim, pentru un moment, imaginea de ansamblu. Dumnezeu este în procesul de-a împăca toate lucrurile, din cer și de pe pământ, cu Sine, prin ceea ce Hristos a împlinit pe cruce (Coloseni 1:20).

Unde te potrivești tu în această imagine? Unii cred că slujirea poate avea loc doar în cadrul bisericii. Și, desigur, sunt multe tipuri de slujire „între zidurile” bisericii. Una dintre atribuțiile bisericii și ale liderilor ei este chiar aceea de a-i pregăti pe credincioși să-și facă partea în slujirea la care i-a chemat Dumnezeu. Este adevărat că o parte a chemării fiecăruia este să fie parte din trupul lui Hristos la nivel local. În conformitate cu ceea ce spune Pavel în Efeseni 4, noi am fost botezați în trupul lui Hristos. Chemarea ta e mult mai mare: suntem chemați să fim parte din trupul lui Hristos la nivel global.

Să deschidem la 2 Corinteni 5:11-21. Sunt multe lucruri de învățat în acest pasaj, dar să ne oprim asupra versetelor 18-20. Pavel spune că toți cei care sunt „în Hristos” sunt chemați la propovăduirea și slujba împăcării. Noi am fost trimiși ca împuterniciți ai lui Hristos, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi. Sunt uimitoare aceste cuvinte. Să fii împuternicit e o chemare înaltă! Înseamnă să fii ambasadorul lui Dumnezeu. . În cele mai multe țări ambasadorii sunt numiți de însuși președintele sau de către primul ministru al țării. Iar noi suntem numiți de către Dumnezeu să fim ambasadorii lui Hristos. Aceasta este chemarea noastră.

„Stai așa”, vei spune, „asta înseamnă că noi toți avem aceeași chemare”. În imaginea de ansamblu, într-adevăr, avem aceeași chemare. Iar Dumnezeu, în infinita Lui înțelepciune, ne așează în față multe căi pe care să pășim pentru a ne îndeplini chemarea. Gândește-te în cursul zilei de azi ce fel de ambasador ești tu pentru Hristos.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Niciodată nu m-am gândit la mine ca fiind o capodoperă, dar sunt plin de recunoștință că Tu, care pătrunzi până în profunzime, mă consideri astfel. Înainte de întemeierea lumii Tu știai cum voi fi, și totuși m-ai iubit. Mă dăruiesc astăzi în slujba Ta, devenind ambasadorul Tău. Amin.”

Ziua 5

Dumnezeu ne-a învățat ieri că suntem chemați să fim ambasadorii lui Hristos, care ne-a încredințat propovăduirea și slujba împăcării. Să ne mai uităm odată peste versetul din Efeseni 2:10. „Căci noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune, pe cari le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.”

Faptele bune trebuie văzute în contextul imaginii de ansamblu și anume chemarea noastră ca ambasadori ai Lui pentru slujba împăcării. Când viața noastră este pătrunsă de puterea învierii, dorințele noastre sunt în armonie cu voia lui Dumnezeu, și ne constrâng să ducem vestea bună a răscumpărării și împăcării.

Sunt câteva lucruri pe care trebuie să le luăm în considerare când ne urmăm chemarea: pasiunea, oportunitățile și numirea divină. Toate acestea sunt mijloace pe care Dumnezeu le folosește pentru fiecare dintre noi ca să împlinească chemarea Sa, conform textului din Efeseni 2:10, din contextul mai larg al pasajului din 2 Corinteni 5:18-20.

Ce lucruri îți câștigă pasiunea în viața de zi cu zi? Ce îți pune motorul în funcțiune? Ce te entuziasmează și te provoacă? Dacă răspunsul tău e „nimic”, ar trebui să-ți faci o programare la doctor și să vezi dacă încă ești în viață. E mai probabil însă să faci parte dintre cei care se gândesc la multe lucruri care, în diverse circumstanțe și situații, le-ar câștiga pasiunea. Care sunt acele lucruri? Ia-ți o foaie de hârtie și fă o listă cu ele. Încearcă să le așezi în contextul chemării tale în Hristos. La prima vedere poate ți se va părea dificil acest exercițiu, pentru că unele dintre lucrurile care te pasionează nu fac parte din categoria celor spirituale.

Îți amintești când ne-am uitat la trăirile lui David descrise în Psalmul 51? Acolo am putut vedea cum arată o inimă pasionată pentru Dumnezeu. Într-o viață pătrunsă de puterea învierii, inima bate pentru Dumnezeu și cu Dumnezeu. Desigur că există multe

pasiuni din vechiul nostru stil de viață care trebuie purificate și unele chiar înlăturate. Apoi Dumnezeu le poate folosi pentru a ne împlini chemarea. Permite-mi să-ți dau un exemplu.

Încă de mic m-au pasionat sporturile. Eram atât de înnebunit după sporturi încât toată ziua jucam diverse sporturi, mă uitam la programe sportive, vorbeam, citeam și visam tot despre sporturi. Lucru nu tocmai neobișnuit pentru băieții din țara mea. Când am crescut, pasiunea mea a devenit și mai puternică. Ceea ce nu realizam însă era că această pasiune pentru sporturi rivaliza cu prezența lui Dumnezeu în inima mea. Și acest lucru se întâmpla chiar și după ce mi-am început slujirea pastorală.

Într-o duminică după-amiază vizionam un eveniment sportiv extrem de captivant. Urmăream cu încordare fiecare mișcare a jucătorilor. La terminarea meciului, echipa care îmi doream să câștige, a pierdut. Scorul a fost foarte apropiat și, de aceea, foarte controversat. Peste câteva ore, când conduceam serviciul de duminică seara al bisericii noastre, eram încă atât de afectat de rezultatul meciului, încât nu-mi puteam lua gândul de la el.

Reflectând la acea zi, am realizat că atitudinea mea nu-l era plăcută lui Dumnezeu. Și atunci a început călătoria mea în căutarea adevărului despre unde se încadrează, în realitate, pasiunea mea.

Și acum îmi place să mă joc și să mă uit la diverse sporturi. Dar acum această pasiune se manifestă în contextul vieții pătrunse de puterea învierii. Este cuprinsă în imaginea de ansamblu. Și știți ce? Dumnezeu poate să folosească lucrurile care ne entuziasmează pentru a duce la îndeplinire slujba împăcării. Dacă inima noastră bate cu adevărat pentru Dumnezeu, El poate folosi lucrurile care ne entuziasmează și chiar pasiunile mai mici pentru a împlini „faptele bune” pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru noi.

Unul dintre scopurile unui grup mic de misiune este de a lăsa ca pasiunile și interesele să conducă la formarea și a altor grupuri de

acest fel. Oamenii se pot strânge în jurul pasiunilor și a intereselor comune și să împlinească slujba împăcării.

Care este cea mai mare pasiune a vieții tale? Isus o vrea pentru El. Citește Matei 5:8, 6:19-24, și întreabă-L cu sinceritate pe Dumnezeu unde este comoara ta.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Parcurgând în ultimele două săptămâni acest devoțional, am învățat cum să cunosc mai multe despre Tine și să știu ce ceri de la mine atunci când îmi faci chemarea. Vreau să fiu din ce în ce mai pasionat de ceea ce am nevoie pentru a-mi implini misiunea și slujba împăcării. Amin.”

Ziua 6

Ieri am văzut cum pasiunea este una dintre căile prin care am putea să împlinim chemarea pe care Dumnezeu ne-a făcut-o. Și din nou: suntem cu toții chemați la propovăduirea și slujba împăcării ca ambasadori pentru Hristos. Așa cum nu toți avem aceleași pasiuni și interese, nu avem nici aceleași oportunități.

La ce mă refer când spun oportunitate? Ei bine, oportunitatea poate fi familia alături de care trăim, locul unde muncim, vecinii între care suntem așezați, școala pe care o frecventăm sau alte lucruri din viața noastră care sunt parte din ceea ce suntem. De-a lungul vieții, în oricare dintre aceste domenii, avem oportunitatea de-a fi ambasadorii lui Dumnezeu, de a fi parte a misiunii Sale în slujba împăcării.

Poate faci parte dintre cei care-și văd limitate oportunitățile în toate aceste medii. Poate pur și simplu nu-ți vine la îndemână să discuți subiecte religioase cu familia ta. În Matei 28:19-20, pasajul biblic pe care noi îl numim Marea Trimitere, Isus ne-a trimis să facem ucenici din toate neamurile sau popoarele. Când citim acest

pasaj, adesea ne blocăm la cuvintele „duceți-vă”: duceți-vă în întreaga lume. Și aceasta este ceea ce trebuie să facem. Trebuie însă să știm că acele cuvinte mai pot fi traduse ca: „în timp ce mergeți”. Cu alte cuvinte, Isus le poruncește ca în timp ce trec prin activitățile zilnice ale vieții, să-și îndeplinească și misiunea ce li s-a încredințat. Tu ești ambasadorul Său în familia ta, la locul tău de muncă, în vecinătatea ta și la școala în care te afli. Acolo este locul unde Dumnezeu te-a așezat să-L reprezinți și acolo ți-a pregătit El faptele bune, înainte de întemeierea lumii, pentru a le duce la îndeplinire.

Oportunitățile ne încojoară pretutindeni, dar prea adesea noi nu le observăm. De exemplu, dacă vrei să-ți cumperi un scuter și ai un anume model în minte, ce crezi că vei observa dintr-o dată între toate vehiculele care circulă pe stradă? Exact! Vei vedea modelul pe care intenționezi să-l cumperi. Celelalte pot sta acolo mult și bine pentru că mintea și interesele tale nu sunt activate pentru a le observa. La fel este și cu oportunitățile de-a fi ambasadorul lui Dumnezeu în locul în care te afli.

La ce crezi că te vei gândi tot timpul dacă îți trăiești viața condusă de propriile tale priorități? La tine. Toate oportunitățile pe care le vei vedea, vor fi doar pentru tine. Când trăim prin puterea învierii, prioritățile firii pământești (egocentrismul) dispar și noi nu vom mai trăi pentru noi înșine, ci pentru El (Hristos), Cel care a murit pentru aceia ce au primit noua viață (oportunitățile) – 2 Corinteni 5:15. Nu mai privești lumea din punctul de vedere al lumii (cu prioritățile firii pământești, egocentrice), ci din punctul de vedere al ambasadorului trimis în slujba împăcării, pătruns de puterea învierii.

Să ne întoarcem la comparația cu scuterul. Dacă până acum ai avut un model Vespa, și acum îți dorești unul Honda, îți vei redirecționa căutările găsind oportunități de a vedea modele de Honda. Și le vei vedea, pentru că sunt peste tot în jurul tău. Și

oportunitățile de a împlini chemarea lui Dumnezeu sunt peste tot în jurul tău. Trebuie doar să ne uităm prin ochii unui ambasador al lui Hristos.

Când trăim prin puterea învierii, nu vom mai fi în prim plan. Poate nu vom vedea întotdeauna locul în care ne aflăm ca fiind cel mai potrivit. Dar dacă Dumnezeu pe-acolo ne-a trasat calea, trebuie să ne încredem în El că nici un pas nu va fi făcut în zadar. Într-un final, dacă înainte de întemeierea lumii Dumnezeu te-a conceput ca pe lucrarea și capodopera mâinilor Lui și dacă ai fost zidit în Hristos pentru a face fapte bune, atunci poți fi sigur că în cartea Sa sunt pregătite deja însărcinările divine care-ți vor împlini viața.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Te rog, Doamne, ajută-mă să văd lumea în care trăiesc prin ochii Tăi. Vreau să Te descopăr în fiecare oportunitate zilnică, și să fiu ambasadorul Tău oriunde voi ajunge. Folosește-mă și ajută-mă ca, trăind cu pasiune, să fac o diferență pentru Tine. Amin.”

Ziua 7

Deschide Biblia și citește Psalmul 16. Așa cum te-ai gândit până acum la delimitările locului în care te-a așezat Dumnezeu, poate vei putea să-ți notezi pe o hârtie și chemarea, așa cum o vezi tu. Mai notează-ți totodată o listă cu unele dintre pasiunile tale și gândește-te cum le-ai putea folosi în contextul chemării lui Dumnezeu. Apoi mai fă o listă cu oportunitățile pe care până acum nu le-ai văzut ca oportunități. Gândește-te la însărcinările divine pe care le-ai neglijat și la cele pe care ți le așează acum Dumnezeu în față. Începând cu ziua de mâine vom descoperi cum puterea învierii ne transformă relațiile.

Rugăciunea pentru astăzi:

*„Astăzi primesc Cuvântul Tău ca o binecuvântare și pot să spun:
«Îmi vei arăta cărarea vieții, înaintea feței Tale sunt bucurii
nespuse și desfătări veșnice în dreapta Ta.» Cum aș putea să nu
folosesc fiecare oportunitate de a Te sluji cât mai bine? Amin.»*

Săptămâna 4

„Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi!” 2 Corinteni 5:17

Ziua 1

Am discutat în decursul acestor trei săptămâni despre puterea învierii. Cei doi dușmani de temut ai sufletului nostru – păcatul și moartea – au fost declarați fără putere în fața jertfei de pe cruce a lui Hristos. Pavel spunea în Coloseni 2:15 „A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.” Aleluia, amin și da. Puterea păcatului și firea pământescă pot fi distruse și curățate din viețile noastre și puterea Duhului Sfânt ne poate pregăti pentru prioritățile lui Dumnezeu, respectiv pentru misiunea Sa de răscumpărare și slujba împăcării.

Putem vedea în relațiile noastre cum teoria întâlnește practica. Majoritatea aspectelor, problemelor, spinilor și dificultăților noastre pot fi urmări ale relațiilor de un anumit tip sau formă. Este dificil să ne obișnuim cu oamenii, nu-i așa? Așadar, cum aducem puterea învierii în relațiile noastre?

Cel mai bun model, este bineînțeles, Isus. Dar uneori avem o problemă cu acest lucru deoarece Isus este Dumnezeu, deci, asta îi dă Lui un avantaj. Ei bine, acest lucru este adevărat. Isus a fost Dumnezeu întrupat, Emanuel. A fost pe deplin Dumnezeu și pe deplin om. Nu știu tot ce ar putea însemna acest lucru, dar ceea ce știu este că El a avut părinți, frați, verișori, prieteni, colegi și chiar și dușmani. Deci, El trebuie să știe ceva. Poate ar trebui să ne uităm la El pentru a ști cum să ne descurcăm cu relațiile noastre.

Am dezbătut acest lucru de ceva timp, deci am ajuns la punctul în care să putem fi oarecum sinceri cu noi înșine și cu Dumnezeu? Haide să încercăm, bine? Aici este ceea ce vreau să facem. Ia cea

bucată de hârtie la care ai lucrat și haide să facem un mic exercițiu.

Să facem o listă cu relațiile noastre. Care dintre ele? Ei bine, începe cu soțul/soția, dacă ești căsătorit. (Dacă ești divorțat și nerecăsătorit, atunci poți începe cu fostul soț/ fosta soție).

Dacă nu ești căsătorit începe cu logodnicul/ logodnica, iubitul, iubita, sau chiar și cu cel/cea care speri că va fi. Apoi continuă cu părinții sau copiii, sau orice reprezintă familia directă. Haide să includem de asemenea colegii de la serviciu sau colegii de școală. Apoi include un vecin și unul sau doi prieteni. Dacă ai dușmani, îi poți include și pe ei, doar pentru amuzament. Acum să deschidem la Matei 7:12 și să citim versetul. Clasifică aceste relații pe o scală de la 1-10, 10 fiind cel mai înalt punct în lumina versetului. Vezi cum te vei descurca. Vom verifica mâine.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Nu a spus nimeni că va fi ușor să ai relații cu toți acei oameni, dar Tu ai avut. Ai avut chiar și dușmani împotriva Ta și i-ai binecuvântat. Astăzi Te rog să mă ajuți să găsesc modalități prin care să îi binecuvânteț pe ceilalți și să aduc puterea învierii în relațiile mele. Amin.”

Ziua 2

Majoritatea dintre noi știm regula de aur: „Ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel” (Matei 7:12). Dar știm de asemenea și cealaltă versiune care spune: „Ce voiți să vă facă vouă oamenii faceți-le voi mai întâi” Cum te-ai descurcat la clasificarea de ieri? Nu întreba, vei spune. Bine, nu voi întreba, dar cred că Dumnezeu o va face. Nu pentru că vrea să se laude cu tine ci pentru că vrea să te ajute. El vrea să vadă că puterea învierii este menită să ne ajute când avem cea mai mare nevoie: în relațiile noastre.

Te-ai întrebat vreodată cu adevărat de ce relațiile sunt atât de dificile? Ai țintit foarte sus în relațiile tale, nu-i așa? O relație conjugală ce a început cu două persoane atât de îndrăgostite una de cealaltă, ajunge să fie un teren de luptă constantă, plin de doborâri, sarcasm, și acușări. Ce se întâmplă? De ce este atât de dificil?

Haide să ne uităm din nou la cei doi ucigași ai puterii: păcatul și moartea. Redeschide Biblia la Galateni 5:16-26. Citește în special versetele 19-21. Acestea sunt prioritățile firii pământești, îți amintești? Va trebui să recunoști că prioritățile firii pământești sunt egocentrice. Este vorba despre sine. Fii atent: ură, discordie, gelozie, furie, ambiție egoistă, ceartă facțiuni, invidie. Adică ce vreau să spun este că sunt unele îndatoriri destul de dificile pe care le avem. Acum să ne uităm la versetul 17: „Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului”. Am stabilit că fiecare persoană se naște pe această lume cu boala păcatului – firea pământească (Romani 5:12). Chiar dacă ne place de cineva cu adevărat, sau chiar iubim pe cineva, ghicește cine va câștiga în final? Sinele.

Hai să privim un exemplu despre modul în care acest lucru poate lucra în viața cuiva. Examinează-l pe David în Psalmul 51. David este un tip de treabă. Dumnezeu l-a chemat să fie rege al Israelului. El duce la împlinire această chemare și o face foarte bine. Este un soldat extraordinar, plin de curaj (vezi lupta sa cu Goliat). Este chiar și un lider spiritual bun și își conduce oamenii în închinare. Dar el începe să aibă probleme cu relațiile. Relația sa cu Saul se răcește, lucru care cu siguranță nu a fost în totalitate vina lui. Apoi, prin invidie și poftă trupești, el desconsideră relațiile pe care le avea cu propriile soții și comite adulter cu Bat-Șeba. Relația sa cu ea era bazată pe sex și autoritate. Apoi, relația lui cu soțul lui Bat-Șeba, Urie, se transformă în înșelăciune și în final duce la crimă. Ce s-a întâmplat?

David a recunoscut într-un final că firea sa pământească îl conducea spre prioritățile greșite. El a crezut că urma prioritățile lui Dumnezeu dar, atunci când zarurile au fost aruncate, când atmosfera s-a încins, s-a dus pe propriul drum. Acesta este motivul pentru care a spus în Psalmul 51:5 „Iată că sunt născut în nelegiuire, și în păcat m-a zămislit mama mea.” Atâta timp cât prioritățile firii pământești domină, relațiile noastre nu prea au nici o șansă. Amintește-ți, firea pământească își dorește ceea ce este opus Duhului.

Lauda să fie a lui Dumnezeu; puterea învierii ne poate curăța de firea pământească și ne putem ruga împreună cu David: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule.” Când începem să trăim în realitatea în care puterea învierii a distrus lucrările diavolului (I Ioan 3:8), știm că putem avea speranță pentru relațiile noastre. Poate că regula de aur poate deveni cu adevărat „de aur” în cele din urmă. Înainte de a încheia astăzi, citește din Psalmul 51 și roagă-te ca Dumnezeu să îți arate ceea ce El vrea să vezi.

Rugăciunea pentru astăzi:

„«Zidește în mine o inima curată, Dumnezeule, și pune în mine un duh nou și statornic! » Aceasta a fost rugăciunea lui David către Tine, Doamne și este de asemenea și a mea, pe măsură ce vom înainta împreună în aceste săptămâni de creștere în a Te cunoaște pe Tine. Puterea învierii Tale mă poate curăța. Amin.”

Ziua 3

Dumnezeu ne-a curățat inimile de natura păcătoasă. Puterea păcatului ce ne domina a fost distrusă prin ceea ce Isus a făcut la cruce și prin înviere. Matei 5:8 spune, „Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!” Dacă ar fi depins de noi, am fi scris acest lucru diferit, nu-i așa? Am fi spus ceva de genul,

„Ferice de cei cu inima curată, pentru că ei vor face lucruri mărețe pentru Dumnezeu.” Sau, poate, „Ferice de cei cu inima curată, căci ei își vor iubi cu adevărat aproapele.” Dar „a-L vedea pe Dumnezeu”? Despre ce este vorba?

Până acum ar trebui să putem înțelege. A-L vedea pe Dumnezeu înseamnă să avem viziunea corectă. Să vedem cine este El, să vedem despre ce este vorba (împăcând toate lucrurile din ceruri și de pe pământ cu Sine Însuși prin ceea ce a făcut Hristos), și să ne vedem chemarea în slujba împăcării. Nu putem vedea aceste lucruri până nu îl vedem mai întâi pe Dumnezeu. A-L vedea pe Dumnezeu cu o inimă curată înseamnă a-L vedea pe Dumnezeu prin ochii lui Hristos, nu prin ai noștri. A-L vedea pe Dumnezeu cu o inimă curată înseamnă să ne dorim un singur lucru: pe El! Nu este vorba despre noi; este vorba despre El.

Acum, dacă unii dintre noi sunt cu adevărat sinceri, este posibil să dorim să coborâm de pe vas chiar acum. La urma urmei, trebuie să fie ceva aici și pentru mine. Dacă este numai despre Dumnezeu, nu vreau acest lucru. Aici este lucrul cu adevărat uimitor despre harul lui Dumnezeu, dragostea Sa și caracterul Său: văzându-L pe Dumnezeu cu o inimă curată, tot ceea ce mi-am dorit cu adevărat s-a împlinit. Nu pot spune că înțeleg pe deplin acest lucru, dar l-am experimentat. Ce îți dorești cu adevărat în viață? Haide, fii sincer. Ești doar tu și Dumnezeu. Ți dorești fericire, succes, plăcere, distracții, putere, lucruri materiale, faimă, recunoaștere? Acum, câte din aceste lucruri le-ai obținut? Dacă ai obținut o parte din ele, chiar și o mică parte, cum te-au făcut să te simți? Garantiez că au dus la foamea de a vrea mai mult din orice ar fi fost, nu-i așa? Acesta este lucrul cu adevărat înșelător cu privire la prioritățile firii pământești – nu le poți atinge niciodată cu adevărat. Odată ce crezi că le ai, pur și simplu nu este de ajuns.

Privește la ceea ce fac relațiilor, toate acele lucruri. Atâta timp cât acele relații te ajută să obții ceea ce crezi că îți dorești dintre

prioritățile firii pământești, atunci sunt bune, cel puțin pentru tine. Dar, dacă nu ajungi acolo, ce te împiedică să o faci? Este probabil altcineva. Atâta timp cât ai drumul tău, iar ceilalți fac ceea ce crezi tu că ar trebui să facă, poți merge alături de oricine. Când ei au propriile priorități ego-centrice, vor apărea conflicte.

Acum, în orice caz, inima ta a fost purificată de sângele lui Isus. Nu mai trebuie să trăiești în acel fel. O parte a problemei este faptul că ne-am dezvoltat obiceiuri și căi prin care relaționăm cu oamenii. Acele obiceiuri și căi se bazează pe „omul cel vechi” (2 Corinteni 5:17) cu prioritățile firii pământești egocentrice, care dirijează spectacolul. Acum trebuie să ne uităm la cum vrea Isus să vedem relațiile. Petrece un timp reflectând la cum îi tratezi pe cei din jurul tău. Cere Duhului Sfânt să te ajute să fii sincer și să privești cu ochii unei inimi curate.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Doamne, cred că inima mi-a fost curățată de sângele lui Isus. Ajută-mă să privesc sincer prin ochii unei inimi curate, să-L văd pe Dumnezeu prin ochii lui Hristos, nu prin ai mei. Vreau să îmi doresc un singur lucru și acela ești Tu. Nu este vorba despre mine; este vorba despre Tine. Amin.”

Ziua 4

Deschide-ți Biblia la Predica de pe Munte, în Matei 5-7. Isus și-a început lucrarea cu aceleași cuvinte cu care și Ioan Botezătorul și-a început-o pe a sa, „Pocățiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape” (Matei 4:17). Aceasta a fost o declarație pe cinste atunci, în aceeași măsură în care este și astăzi. Restul vieții și învățăturilor lui Isus au fost explicații și demonstrații ale acestei Împărății. Sunt oameni care au susținut de-a lungul secolelor că Predica de pe Munte nu a fost cu adevărat destinată acestei lumi, dar a fost o

explicație pentru zilele ce vor veni. Este ușor de înțeles de ce unii ar privi din punctul acesta de vedere. Dacă ne uităm la acest verset prin ochii priorității firii pământești și ai egocentrismului, nu este nici o modalitate prin care cuvintele lui Isus să aibă sens. În orice caz, dacă privim din perspectiva puterii învierii, atunci îl putem lăsa pe Isus să ne îndrume în relațiile noastre.

Privește pasajul din Matei 5:43-48. La ce te gândești, pe măsură ce citești aceste versete? Sună puțin nefiresc, nu-i așa? Să-ți iubești vrăjmașul tău? Cine poate face asta? Să te rogi pentru cei ce te asupresc și te prigonesc, pentru cei ce spun lucruri rele și neadevărate împotriva ta? Cine ar putea să urmeze aceste porunci? Din nou, dacă privim din perspectiva firii pământești și a priorităților sale, nu are nici un sens. Prioritățile sunt despre sine, eu primul, și auto-conservare. În lumina acestor lucruri, în consecință, trebuie să am de a face cu vrăjmașii mei, orice ar însemna acest lucru. Dar Isus a spus să îi iubim. Cuvântul pe care El îl folosește pentru iubire atrage după sine sensul de bună-voință activă. Cu alte cuvinte, nu este vorba despre a-mi tolera vrăjmașii, ci a aplica regula de aur. Acum, cum este posibil să facem asta? Ei bine, nu o facem în felul lumesc, ci în puterea învierii.

Acum, trebuie să aplicăm această putere a învierii. Filipeni 2:3 spune, „În smerenie fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși.” Îi include asta și pe vrăjmașii noștri? Ei bine, nu văd nici o restricție, deci înseamnă că îi include și pe vrăjmașii noștri. Amintiți-vă, în Filipeni 2:6 noi renunțăm la drepturi, așa cum și Isus a făcut, pentru ca noi să fim continuatori ai răscumpărării. În acest caz, la ce drepturi renunțăm? Renunțăm la dreptul de a judeca, cu toate că ceilalți poate ne-au tratat greșit, și la dreptul de a avea grijă de noi înșine. Asta ne va da voie să ne iubim vrăjmașii cu bună-voință activă și să fim continuatori ai răscumpărării ca ambascadori ai slujbei împăcării.

Un alt loc unde putem aplica asta este 2 Corinteni 5:15-16. Privind prin puterea învierii, putem vedea că acest vrăjmaș este unul din cei pentru care Isus a murit; prin urmare îl putem privi mai degrabă în acest fel, decât ca pe un vrăjmaș în felul lumii. Este ușor? Nu! Este posibil? Da, pentru că acesta este felul în care Isus ne-a tratat. Romani 5:8 spune, „Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși (vrăjmași), Hristos a murit pentru noi” (sublinierea autorului).

Dacă Hristos ne-ar fi privit în felul lumii, sub nici o formă nu ar mai fi murit pentru noi. Cu puterea învierii lui Isus în noi, ne putem uita la El și să iubim în aceeași manieră. Dacă putem face asta cu vrăjmașii noștri, imaginați-vă cum am putea aplica asta în relația cu soțul sau soția, cu familia, prietenii și colegii.

Citește rar Matei 5-7. Permite-I lui Dumnezeu să îți aducă în minte niște nume și fețe și să îți arate cum poți începe să pui în aplicare puterea învierii.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Vreau să urmez exemplul Tău de umilință, să nu fac nici o excepție. Vreau să fiu continuator a răscumpărării ca și ambasador al slujbei de împăcare. Tu mi-ai arătat că, atunci când eram încă un păcătos, Hristos a murit pentru mine. Lasă-mă să privesc prin ochii Tăi și să pot aplica puterea învierii. Amin.”

Ziua 5

Cum a fost călătoria prin Predica de pe Munte? Nu este la fel de ușor de pus în aplicare, nu-i așa? Cineva a spus că obiceiurile vechi mor greu. Acest lucru este cu siguranță adevărat când vine vorba de relații. Viețile noastre au fost modelate de relațiile noastre și am învățat modalitatea prin care să răspundem la modelare. Din păcate, majoritatea lucrurilor pe care le-am învățat sunt distructive, dar amintește-ți ceea ce Dumnezeu a făcut. În puterea învierii, El a distrus lucrarea diavolului. Viețile noastre pot fi trăite acum în lumina acelei puteri și nu sub robia firii pământești. Amintește-ți că noi nu trebuie să umblăm conform firii pământești. Am fost eliberați și putem umbla în Duhul, în puterea învierii.

Să începem cu rugăciunea „Tatăl Nostru” din Matei 6:9-15. Concentrează-te pe versetele 12 și 14-15. Dacă este ceva ce poate anula puterea învierii, se găsește chiar aici în aceste propoziții de la Isus. Isus este foarte serios cu privire la iertare și așa ar trebui să fim și noi. Iertarea noastră costă un preț mare și Isus nu vrea ca noi să luăm acest lucru cu ușurință. Înainte de toate, gândește-te cum ești tu iertat. 1 Ioan 1:9 spune că, prin sângele lui Isus, toate păcatele noastre sunt iertate. Cum iertate? Amintește-ți că acum câteva zile ai citit Psalmul 103. Ce spunea? Versetul 3 spune că Domnul „ne iartă toate fărădelegile (păcatele)” (sublinierea autorului).” Versetul 10 spune că Domnul „nu ne face după păcatele noastre, nu ne pedepsește după fărădelegile noastre.”

Apoi versetul 12 adaugă „cât este de departe răsăritul de apus, atât de mult depărtează El fărădelegile noastre de la noi.” Nu știi ce crezi tu, dar sună ca și cum Dumnezeu este foarte serios cu privire la iertare. A costat foarte mult, chiar sângele lui Isus, dar acoperă totul. Ai înțeles? De fapt, înapoi în Matei 6, Isus spune că nu vei primi iertarea până nu o vei da. Versetul 15 spune: „Dar dacă nu ierțați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.”

Aproape sună ca mântuirea prin fapte, nu-i așa? Nu. Iertarea ne-a fost dată când Isus a strigat de pe cruce, „Tată iartă-i, căci nu știu ce fac”. A fost o ofertă irevocabilă, și a fost validată de învierea Sa. Ce înseamnă Matei 6:15? Înseamnă că dacă nu sunt dispus să iert pe cineva pentru ceva ce mi-a făcut, încă sunt în firea pământescă, cu prioritățile egocentrice. Opresc revărsarea harului iertător al lui Isus din a mă atinge și a mă curăța. Isus explică asta mai amănunțit în Matei 7:1-2.

El ne spune în aceste versete că noi nu trebuie să judecăm. Sună bine, dar nu merge la fel de bine, nu-i așa? Suntem plini de judecată și am învățat să ascundem asta foarte bine. Sau cel puțin așa credem. Putem judeca fără să spunem un cuvânt, doar printr-o mișcare ușoară a capului, un clipit cunoscător al ochiului, un zâmbet strâmb la timpul potrivit, un aproape insesizabil „tțt” sau alt sunet. Sunt atâtea moduri prin care putem arunca judecăți. Isus spune în Matei 7:2, „Cu ce măsură măsurăți, vi se va măsura.” Aceasta este exact ca problema cu iertarea din capitolul 6. Harul a fost dat; depinde de noi să îl primim.

Probabil din ce în ce mai mulți creștini sunt legați de lipsa iertării, amărăciune, resentimente și furie mai mult decât de multe alte lucruri. Aceștia sunt ucigașii relațiilor. Ei anulează harul – atât primirea cât și oferirea.

De ce ne prindem de aceste lucruri? Unul din motive ar fi că jucăm rolul lui Dumnezeu. Nu avem încredere că El va trata oamenii corect. Nu mai contează că nu ne-a tratat așa cum am fi meritat, după păcatele noastre (amintește-ți Psalmul 103). Nu avem încredere cum că Dumnezeu se va îngriji de oamenii care ne-au făcut rău. Neiertarea este de fapt refuzul de a elibera pe cineva de judecata noastră. Amintește-ți, cu ce măsură vom măsura, cu aceea ni se va măsura. Conform lui Isus, nu vom mai primi har sau iertare dacă nu suntem dispuși să le și oferim.

Un alt motiv pentru care aceste lucruri împiedică revărsarea harului este că încă reacționăm conform vechiului mod de viață, priorităților firii pământești. Când descoperim cu adevărat adâncimile iubirii lui Dumnezeu și incredibila adâncime a puterii învierii, putem veni în locul unde nu este vorba despre noi. Dacă nu este despre noi, ne putem abține în a-i judeca pe alții. Îi putem elibera pe ceilalți de judecata noastră și să îi iertăm. Amintește-ți, inima ta a fost curățată de sângele lui Isus și viața ta trăită în puterea învierii nu mai este despre tine. Nu mai trăi ca și cum ar fi; mergi înainte și iartă. Eliberează pe cineva de judecata ta și lasă harul lui Dumnezeu să se reverse peste tine.

Rugăciunea pentru astăzi:

„O, acest lucru este atât de plăcut urechilor mele! Am fost curățat prin sângele lui Isus. Nu există nici un motiv pentru care să continuu să trăiesc diferit de felul în care Isus a trăit! Vreau să eliberez pe cineva de judecata mea și să las harul lui Dumnezeu să se reverse peste mine! Cât de minunat este El; El este singurul care poate face asta pentru noi. Vreau să-mi trăiesc viața în lumina acelei puteri! Amin.”

Ziua 6

Dacă este un loc dintre toate locurile unde este necesar să fie aplicată puterea învierii, acela este cu siguranță în relația căsătoriei. Acum, dacă se întâmplă să nu fii căsătorit, rămâi alături de noi. Sunt sigur că ai o relație strânsă cu cineva și ai putea trăi în puterea învierii în această relație.

Dacă ești căsătorit (căsătorită), oprește-te pentru o clipă și gândește-te la căsnicia ta. Pe o scală de la 1 la 10, 10 fiind cel mai înalt punct, unde s-ar situa căsnicia ta? Acum, poate nu este o idee bună să scrii asta, pentru că este posibil ca partenerul tău să îți

ceară să îi arăți ce ai scris și asta ar putea cauza și mai multe probleme, așadar păstrează răspunsul pentru tine. Cum s-a ridicat relația din cadrul căsniciei tale la nivelul așteptărilor? Aceasta este în general o întrebare ce nu poate câștiga deoarece, în multe culturi, așteptările cu privire la ceea ce ar trebui să fie o căsătorie sunt nerealiste și realitatea nu se ridică la nivelul așteptărilor.

Trebuie să așezăm relația căsătoriei în contextul a ceea ce am învățat până acum. Vechile priorități ale firii pământești, ale lui „în primul rând eu”, ale egocentrismului, au fost distruse de moartea și învierea lui Hristos. Firea noastră pământească a fost curățată; viața ne-a fost reorientată asupra lui Hristos, asupra priorității Sale și asupra chemării Sale în viețile noastre, adică slujba împăcării. Cum aducem asta în căsnicia noastră? O întrebare mai bună ar putea fi, „Cum nu vom aduce asta în căsnicia noastră?”

Una din cele mai clare învățături din Biblie despre relația într-o căsnicie, se găsește în Efeseni 5. În versetul 25 putem citi: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea.” Nu cred că această observație a fost făcută exclusiv pentru bărbați, ci a fost făcută și pentru femeile ce își iubesc soții.

Din ceea ce deja am învățat, am realizat că ar fi imposibil să ne iubim partenerul de viață în acest fel atâta timp cât împlinim ce ne dictează firea pământescă. Vechile priorități ale firii pământești nu renunță la sine pentru nimeni. Pot face anumite sacrificii, dar acestea sunt făcute tot pentru a aduce beneficii personale pe viitor.

Acum, cu puterea învierii lui Isus ce ne stabilește prioritățile, abordăm relația într-o căsnicie diferit. Nu este vorba despre noi, ci despre Hristos. Doar gândește-te ce diferență face acest lucru. Suntem liberi să ne eliberăm partenerii de viață de așteptările noastre. De ce? Deoarece harul lui Dumnezeu ne-a fost oferit fără așteptări de la noi. (Amintește-ți-L pe Isus pe cruce.) Suntem liberi să ne eliberăm partenerii de viață de judecata noastră. Suntem

complet iertați; deci iertăm complet. Ieremia 31:34 declară că Domnul a spus, „nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.” Așadar, când Pavel spune în 1 Corinteni 13:5 că dragostea „nu caută folosul său,” el ne dă un model prin care să aplicăm puterea învierii. Noi nu numărăm foloasele noastre și pe cele ale partenerului pentru a vedea cine a avut mai multe; nici în cadrul căsniciei și nici în cadrul altor relații.

Relația din căsnicie este ca un test de laborator pentru a trăi viața în puterea învierii. Vestea bună este că Dumnezeu ne încurajează în continuare. Nimeni nu este mai interesat decât Dumnezeu ca noi să avem o căsnicie scufundată în puterea învierii. Citește Efeseni 5:26-27 din nou. Amintește-ți chemarea pe care o avem în viață prin puterea învierii: misiunea salvatoare a împăcării. Scopul nostru final în căsnicie este ca ea să fie mărturia misiunii lui Dumnezeu de răscumpărare. Așa cum într-o bună zi Hristos Își va răscumpăra pe deplin mireasa, biserica, așa și noi să trăim ca și continuatori ai răscumpărării în relația din cadrul căsniciei noastre.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Doamne Dumnezeule, vreau să îmi iubesc partenerul de viață așa cum Tu ai iubit Biserica și Te-ai dat pe Tine pentru ea. Vreau ca în mod deliberat să-mi eliberez partenerul de viață de așteptările mele, deoarece harul Tău mi-a fost oferit fără așteptări de la mine. Amin.”

Ziua 7

Ia din nou pixul și hârtia și începe să reflectezi asupra relațiilor tale. Uită-te asupra acestor relații prin obiectivul puterii învierii. Ce fel de lucruri poți schimba? Unde este necesar să acorzi harul iertării și să îi eliberezi pe ceilalți de judecata ta? Revizuieste relația din căsnicia ta. Dacă partenerul tău de viață face acest studiu, petreceți un timp discutând împreună despre căsnicia voastră din perspectiva învierii din Matei 5-7, Efeseni 5:21-33 și 1 Corinteni 13.

Când ești dispus să permiți adevărul acestor texte să intre în viața ta, atunci ai descoperit puterea învierii.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Vreau să descopăr harul Tău pentru viața mea. Am nevoie să ofer harul iertării și să îi eliberez pe ceilalți de judecata mea. Sunt iertat datorită iubirii Tale pentru mine, pentru că ai murit și ai înviat. Îți mulțumesc pentru privilegiul pe care mi l-ai dat pentru a-mi face această promisiune mie însumi încă o dată. Amin.”

Săptămâna 5

Cum arată Cuvântul privit cu o vedere spirituală?

„Dar dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat... Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.” 1 Ioan 1:7,9

Ziua 1

În Fapte 1:8 citim: „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” Acestea au fost cuvintele lui Isus înainte să se înalțe la Tatăl. În versetul 11 auzim declarația îngerilor care s-au arătat ucenicilor: „Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.” Între aceste două versete ne situăm noi. Acesta este locul în care trăim noi.

Isus evidențiază misiunea noastră. El spune că prin această putere a învierii, pe care ucenicii Săi erau pe punctul de a o experimenta în ziua Cincizecimii, noi vom deveni martori ai Săi sau, cum a spus Pavel, ambasadori ai Săi. Isus îndeamnă prin noi. Noi vom face cunoscut mesajul împăcării, faptul că Dumnezeu nu pune păcatele oamenilor împotriva lor. Dumnezeu este în procesul de împăcare a tuturor lucrurilor din ceruri și de pe pământ cu El Însuși, prin ceea ce Hristos a făcut la cruce (Coloseni 1:20).

Pentru a duce la împlinire această misiune, Dumnezeu a creat biserica – „celor chemați” – să ducă mai departe mesajul împăcării. Cred că ar trebui să ne punem întrebarea, „Cât de bine se descurcă biserica?” Dacă privim la lume și la toate problemele ei, probabil vom trage concluzia că nu ne descurcăm prea bine. Însă numai

Dumnezeu poate aprecia asta. Dar aş putea fi de acord cu faptul că biserica lui Isus Hristos ar putea avea un impact mai mare în lume. Trebuie să ne întrebăm de ce nu vedem misiunea lui Dumnezeu împlinită în modul în care noi ne aşteptăm.

Unii dintre voi poate se gândesc că nu sunt cu adevărat interesați despre cum se descurcă biserica în lume. Doar încercați să puneți un picior în fața celui alt și să faceți asta de la o zi la alta. Lăsați biserica pe mâna pastorilor. Simțiți că trebuie să vă concentrați atenția doar pe a trece cu bine încă o zi. Tocmai ați descoperit cel mai mare obstacol din calea trăirii prin puterea învierii.

Să recapitulăm pentru o clipă. Puterea învierii înseamnă a trăi practic realitatea a ceea ce Isus a făcut cu cei doi dușmani de temut ai puterii spirituale, păcatul și moartea. Conform celor scrise în 1 Ioan 3:8, Isus a venit pentru a nimici lucrările diavolului. Prin moartea Sa și prin înviere, El a împlinit acest lucru. Putem trăi eliberați de sub tirania păcatului. Putem trăi și umbla prin Duh. Așa cum am mai discutat și mai înainte, viața prin puterea învierii nu este despre mine, ci despre Dumnezeu. Probabil suntem de acord cu toate acestea, doar că nu trăim conform lor.

Să ne întoarcem la 2 Corinteni 5:14-15. Citește aceste două versete. Dacă dragostea lui Hristos mă strânge, spre ce anume mă strânge? Răspunsul îl vedem în Fapte 1:8. Dragostea Lui mă strânge spre lumea pe care El a venit să o împace cu Sine. Toată puterea, dragostea și harul au fost date pentru acel scop. Acesta este motivul pentru care Pavel poate spune în versetele 14 - 15: "socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit. Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei."

Ce anume credem (tradus de Cornilescu cu „socotim” în versetul 14)? Ce convingeri ne direcționează energia și

concentrarea vieții noastre? Petrece un timp cu Domnul și cere-I să îți arate lumea Sa.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Doamne Isuse, îți mulțumesc pentru că nu ții păcatele mele împotriva mea. Nu vreau să trăiesc pentru mine ci pentru Tine, Cel ce ai murit pentru păcatele mele și apoi ai înviat. Dragostea Ta mă constrânge să văd prin ochii unei lumi care are nevoie de împăcare. Amin.”

Ziua 2

Dacă recitim versetele din Scriptură pe care le-am citit ieri, vom descoperi că nu este posibil să trăim prin puterea învierii dacă nu suntem în misiunea lui Dumnezeu de împăcare. Îți amintești când am vorbit de chemarea noastră? A fi în misiunea lui Dumnezeu de împăcare nu înseamnă că trebuie să merg în Africa sau să devin pastor. Amintește-ți elementele cheie ale chemării: pasiune, oportunitate, și numire divină ? Toate acele elemente sunt prezente chiar acum, indiferent de locul în care ești și indiferent de situație și circumstanțe.

Mulți dintre noi ne simțim ca și cum Dumnezeu nu ne poate folosi. Dacă gândim în felul acesta, am ratat secretul puterii învierii. Uneori nu avem nimic de oferit, tot ce putem face este să apărem și să îl lăsăm pe Dumnezeu să facă restul; sunt alte ocazii în care poate suntem mult mai implicați activ. Odată ce trăim în puterea învierii, ducem la împlinire misiunea și lucrarea de împăcare indiferent ce se întâmplă și indiferent unde suntem.

2 Corinteni 5:16 spune, „Așa că, de acum încolo, nu mai cunoaștem pe nimeni în felul lumii.” Cum putem face asta? Pentru că viața noastră nu mai gravitează în jurul nostru (amintește-ți vechile priorități ale firii pământești); este totul despre Dumnezeu.

Îți amintești de inima curată pentru care David se ruga în Psalmul 51, cea care bate cu bucurie, cu pasiune pentru cei pierduți și cu pasiune spre a cânta lui Dumnezeu slavă? Prin sângele lui Isus și prin învierea Sa, firea pământească poate fi curățată și inimile noastre pot fi umplute și săturate cu Duhul Sfânt al lui Hristos. Una dintre problemele cu care ne confruntăm este că am trăit conform firii pământești atât de mult timp, încât avem multe tipare vechi după care trăim. Ne întoarcem la aceleași vechi credințe și obiceiuri cu care am fost obișnuiți.

Pentru a ne continua viața în puterea învierii, trebuie să îi permitem lui Dumnezeu să ne ajute să ne dezvoltăm obiceiuri noi care să fie potrivite cu trăirea în puterea învierii. Poate ar trebui să îți rezervi câteva momente pentru a te gândi la pasiune, oportunitate și numire divină și la cum poți să le faci loc în viața ta.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Dumnezeule Doamne, lasă-mi inima să se umple și să se sature de Duhul Sfânt. Vreau să am acea inimă curată pentru care David s-a rugat atunci când s-a rugat pentru pocăință. Vreau o inimă care bate cu bucurie și e plină de pasiune pentru cei pierduți și de pasiune să cânte slava lui Dumnezeu, Amin.”

Ziua 3

Corinteni 5:17 spune, „Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi”. Cei mai mulți dintre noi probabil au citit că „păcatele ne-au fost iertate și s-au dus.” Este adevărat și aceasta este și o parte din însemnătatea versetului. Dar este mai mult decât atât. Această „făptură nouă” este creația din chipul lui Dumnezeu despre care Geneza ne vorbește atunci când Dumnezeu l-a făcut pe Adam și Eva. Tot aici ne îndrumă și 2 Corinteni 3:18 când spune că noi „suntem schimbați în același chip al Lui (Isus Hristos) din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.” (sublinierea autorului). Cetățenia ne-a fost schimbată și suntem acum cetățeni ai cerurilor (Filipeni 3:20).

De ce mulți dintre noi nu experimentează această schimbare în măsura în care Dumnezeu a intenționat? Chiar având posibilitatea unei vieți prin puterea învierii, noi încă ne gândim la lucrurile de pe pământ (Filipeni 3:19). Privește ce găsim în 1 Ioan 2:15-16, „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume.... Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.” Am trăit conform acestor principii lumești atât de mult timp încât au devenit tipare de viață.

Unul din lucrurile care ne împiedică să intrăm la propriu în viața în puterea învierii, îl constituie banii. Cum folosim banii, ce vrem de la bani și ce gândim despre bani este extrem de important în procesul schimbării, prin care Dumnezeu ne trece în vederea experimentării vieții în puterea învierii. Ce are Dumnezeu de spus despre cum ar trebui să privim și să folosim banii ca și urmași ai Săi?

Un loc bun pentru a începe se găsește în Matei 6:19-24. Probabil nu este prima dată când ai citit acest pasaj, dar haide să îl privim acum din moment ce suntem urmași ai lui Hristos prin puterea învierii. Nu este despre noi, este despre Dumnezeu, despre cine este El și ce face. Probabil vei întreba dacă într-adevăr trebuie să privim banii din acest punct de vedere. Ma tem că da. Sunt

câteva cuvinte cheie în acest pasaj: „strângeți-vă comori în cer”, „Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră”, și „Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni... nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona”.

Nu cred că putem nega faptul că banii sunt un dumnezeu în mare parte din lume. Majoritatea oamenilor nu o vor spune cu voce tare, dar cu certitudine ne comportăm ca și cum ar fi. Așadar, să ne punem o întrebare: unde se află comoara noastră? De obicei banii ne îndrumă spre locul în care se află comoara noastră. Gândiți-vă la asta. Într-un fel sau altul, găsești o cale să dispui de bani pentru locul în care se află comoara ta. Dacă ai probleme în a localiza unde se află comoara ta, urmărește procesul banilor. Pe ce îți cheltuiești banii, fie că îți permiți fie că nu?

Una din cele mai deranjante statistici pe care le-am citit recent este că mai puțin de 10 % din oamenii care frecventează biserica dau în mod regulat zeciuiala. Probabil te întrebi, „De ce ar trebui să dau zeciuiala?” Zeciuiala înseamnă de fapt „o zecime.” Din momentul în care Dumnezeu a făcut un legământ cu poporul lui Israel, zeciuiala a devenit o parte din legământ. În Levitic 27:30 Dumnezeu cheamă poporul lui Israel să aducă „Orice zeciuială din pământ, fie din roadele pământului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului.” Zeciuiala înseamnă aducerea primului rod în casa visteriei lui Dumnezeu (Maleahi 3:10).

Unii s-au contrazis cum că zeciuiala este o lege a Vechiului Testament și că în Noul Testament suntem sub har. Isus a spus două lucruri care ne arată că zeciuiala se referă și la noi. Când fariseii l-au întrebat pe Isus despre plățirea birului cezarului, El s-a uitat la monedă și le-a spus , „Dați dar, cezarului ce este al cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu” (Luca 20:25). Ce aparține lui Dumnezeu, conform cu Levitic 27:30? Zeciuiala. În predica de pe munte, Isus a spus în Matei 5:17, „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.”

Petrece câteva clipe gândindu-te unde se află comoara ta. Dacă nu știi, cere-i lui Dumnezeu să te ajute să îți dai seama. Amintește-ți, în viața trăită în puterea învierii, în viața inimii curățate, Isus este comoara noastră. Câte obiceiuri trebuie să schimb? Vom continua discuția despre bani mâine.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Astăzi, când am vorbit despre locul în care se află comoara mea, îți cer și Te rog să mă ajuți să nu uit de unde vin binecuvântările mele. Nu vreau ca banii să fie un obstacol în a fi cu Tine și ca deciziile din viața mea să graviteze în jurul lor. Dar vreau să Ți-i dau cu ușurință Ție, deoarece toți vin de la Tine. Amin.”

Ziua 4

Am văzut în Matei 6 că nu putem sluji la doi stăpâni; nu putem sluji lui și Dumnezeu și banilor. Pavel a scris lui Timotei în 1 Timotei 6:10, „Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor.” Mulți dintre noi încearcă să se dezvinovățească rapid, „O, eu nu iubesc banii.” Mulți ar continua adăugând, „Iubesc doar ceea ce banii fac și cumpără.” Una din cele mai surprinzătoare și profunde declarații despre bani vine de la cel mai bogat om pe care lumea l-a cunoscut vreodată, Solomon. Iată ce a avut de spus în Eclesiastul 5:10, „Cine iubește argintul nu se satură niciodată de argint, și cine iubește bogăția multă nu trage folos din ea.” Acestea sunt cuvinte puternice. Din păcate, iubirea universală a banilor din lumea în care trăim ne-a afectat și pe noi și nu mai suntem siguri dacă noi credem acele cuvinte sau nu.

Ieri începusem să vorbim despre zeciuială. Unul din lucrurile pe care le-am stabilit din Cuvântul lui Dumnezeu este că zeciuiala este sfântă și îi aparține lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, prima zecime din

ceea ce am câștigat și ceea ce am făcut nici măcat nu îmi aparține. Îi aparține lui Dumnezeu. Ai auzit vreodată un pastor spunând în serviciul bisericii, „Acum vom strânge zeciuiala și darurile”? Zeciuiala nu este un dar. Ea aparține deja lui Dumnezeu. Orice îi dăm lui Dumnezeu peste zeciuială este dar. Noi îi dăruim lui Dumnezeu zeciuiala ca parte a închinării, dar nu este un dar la modul în care ne gândim la ofertă din punct de vedere cultural.

Deschide Biblia la Maleahi 3:6-12. Maleahi este ultima carte din Vechiul Testament. Prima noastră reacție după ce am citit acest pasaj este probabil, „vai de mine!” Mulți dintre noi probabil credeau – și probabil încă mai cred – că a-l dăruii lui Dumnezeu este ceva opțional. Dacă sunt într-adevăr dedicat și dacă îmi voi putea permite, poate îi voi da ceva. Până la urmă, sunt salvat prin har, deci ce mai contează dacă îi dau sau nu? Evident înseamnă mult pentru Dumnezeu. Dacă creștinii nu dau zeciuiala, atunci ghidește ce se întâmplă? Suntem neascultători și furăm de la Dumnezeu! Vor mai fi binecuvântările lui Dumnezeu asupra noastră și asupra țării noastre? Conform Cuvântului Său, în mod clar nu. Lucrul acesta este destul de rău, nu-i așa?

Nu te opri acolo. Revino la versetele 10-12 încă o dată. Dumnezeu are puse deoparte binecuvântări mărețe pentru poporul Său și țara lor, dacă ei vor fi supuși în zeciuială. Strângerea zeciuiei este modul în care majoritatea bisericilor ce Îl urmează pe Hristos funcționează. Nu avem alte dotări, investiții sau bani ce provin din surse denominaționale. Singurul mod în care funcționăm este prin credințioșia și supunerea oamenilor lui Dumnezeu în fiecare săptămână.

Nu știi unde te situezi când vine vorba de zeciuială. Dacă ai fost credincios și supus, atunci știi binecuvântarea și ești pe punctul de a-i permite lui Dumnezeu să te binecuvânteze și să îți dea mentalitatea biblică cu privire la bani. Dacă nu ai dat zeciuiala regulat sau nu ai dat-o deloc, atunci te încurajez să începi să o faci

acum. „O”, vei spune, „nu ne-am putea permite niciodată.” Nu, nu îți poți permite să nu o faci. Dumnezeu ia acest lucru în serios și așa ar trebui să îl luăm și noi.

Acesta este un lucru pe care trebuie să ni-l amintim despre viața prin puterea învierii. Când ajungem în punctul de nesupunere, scurtcircuităm puterea. Când suntem curățați de firea pământească și umpluți cu Duhul Sfânt, este un standard mai înalt pentru care suntem trași la răspundere. Ascultă ceea ce Iacov are de spus în Iacov 4:17, „Deci, cine știe să facă bine (supunere) și nu face, săvârșește un păcat!” (sublinierea autorului). Ceea ce trebuie să facem începând din acest moment este să ne pocăim, ceea ce înseamnă o schimbare a minții și o schimbare a direcției, apoi să fim supuși cu privire la ceea ce deja știm.

Petrece un timp singur cu Dumnezeu. Cere-I să îți arate dacă sunt domenii în viața ta în care nu ești supus. Dacă zeciuiala este una din acelea, cere-i lui Dumnezeu să te ajute să ai curajul și determinarea să începi sau să fii consecvent.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Dumnezeule, nu vreau ca zeciuiala să fie vreodată o problemă între noi. Vreau să îți dau ceea ce mi-ai cerut și mai mult. Știu că supunerea este o parte importantă a relației noastre, și că pot face acest lucru numai cu tine. Amin.”

Ziua 5

Să ne întoarcem la Fapte 1:8. Ar putea fi și un verset bun de memorat. Puterea pe care Dumnezeu ne-o dă pentru trăirea în puterea învierii este să fim martori ai Săi și ambasadori în lume. Ce părere ai despre asta? Probabil ești de părere că este suficient să răspunzi chemării pe care Dumnezeu ți-a făcut-o prin Efeseni 2:10, pentru că tu nu te concentrezi cu adevărat pe cei din lume. De ce ar trebui să ne implicăm în a-i căuta pe cei din lume?

Haide să reflectăm asupra mării trimiteri din Matei 28:19-20. Ni se cere în acele versete să facem ucenici din toate neamurile, din toate popoarele. Acela a fost de asemenea și impulsul din Fapte 1:8. Nu cred că ucenicii lui Isus au avut vreo idee despre ce a însemnat acel lucru atunci când Isus le-a spus. Ei de asemenea erau preocupați cu supraviețuirea. Cel puțin în acel moment, erau. Când au fost umpluți cu puterea învierii în ziua Cincizecimii, totul s-a schimbat. Dumnezeu a început să îi ducă în locuri și la oameni despre care ei nici nu știau că există.

Trăim într-un loc unde putem să gustăm și să experimentăm multe din darurile planetei noastre. Știu că este ușor să luăm ca de la sine înțeles acest lucru. De fapt, pe măsură ce urmăm prioritățile firii pământești, cum a spus și Solomon, nu suntem niciodată satisfăcuți. În orice caz, acum urmăm alte priorități; suntem constrânși de dragostea lui Dumnezeu. Suntem convinși că Hristos a murit pentru toți și că El ne-a dăruit mesajul și slujba împăcării. Privim cu alți ochi acum decât când aveam vechile priorități, (2 Corinteni 5:16)

Dacă viața nu este, cu adevărat, despre noi, ci despre Dumnezeu, despre cine este El și ce face, atunci nu prea contează cât de multe avem, nu-i așa? O, ia stai puțin. Asta este puțin cam radical, nu crezi? Da, cred că este. Vezi, contează pentru Dumnezeu cât din această lume ai. Grija Lui este cum folosești ceea ce ai. Acum, dacă Hristos este comoara inimii tale, și dacă inima ta bate

cu puterea învierii împreună cu inima Lui, atunci ghicește încotro se îndreaptă aceste lucruri? Rezervă-ți un moment pentru a citi rar următoarele cuvinte ale lui Isus din Luca 12:48: „Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult.”

Ceea ce conțin aceste cuvinte este esența a cum vom vedea banii și lucrurile materiale din lumea noastră. Misiunea noastră este de a ne alătura lui Dumnezeu în slujba împăcării, a tuturor lucrurilor din ceruri și de pe pământ cu El Însuși, prin ceea ce a făcut Isus prin moartea și învierea Sa. Noi trebuie să ne implicăm prin rugăciune, bani, prin a merge la cei din lume, prin a ne dăruii copiii, sau în orice alt mod pentru misiunea globală a lui Dumnezeu. Trebuie, pentru că putem. Asta e ceea ce Dumnezeu așteaptă și nu cere mai puțin. Da, aceasta este o responsabilitate. Dar este de asemenea și un privilegiu extraordinar și o binecuvântare. Am văzut-o cu ochii mei și nu se compară nimic cu ea. Haideți să ne imbarcăm toți și să lăsăm râul să curgă.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Tată, te rog, fă-mă un bun administrator a ceea ce mi-ai încredințat. Ca ființă umană, poate că simt că nu pot face asta, dar acum că pot privi dintr-o perspectivă cu care nu eram obișnuit, știu că mă vei îndruma întotdeauna și vei lăsa râul să curgă. Amin.”

Zilele 6 și 7

Sper că îți poți rupe puțin timp astăzi în care să fii tăcut înaintea lui Dumnezeu. Ia-ți Biblia și citește rar prin Matei 5, 6 și 7. Citește și printre alte pasaje pe care le-am pus în lumină în această săptămână. Scrie ceea ce crezi că Dumnezeu îți spune. Ce fel de schimbări te cheamă să faci? Ce domenii în care nu ești încă supus pot să blocheze curgerea puterii învierii?

Rugăciunea pentru astăzi:

„Doamne, Dumnezeule, sunt atâtea lucruri de luat în calcul, atât de multe de schimbat, dar știu că binecuvântările Tale dau pe dinafară pentru mine. Îți mulțumesc pentru modul în care m-ai învățat în decursul acestor săptămâni pentru a vedea ceea ce trebuie să schimb pentru a fi mai aproape de Tine și pentru a fi mai supus Ție. Amin.”

Săptămâna 6

Cum mă pot menține concentrat?

„Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.” Romani 12:1-2.

Ziua 1

Ce îți vine în minte atunci când te gândești la viitor? Pentru unii dintre noi, ne poate duce cu gândul la a ne lua câteva zile libere de relaxare; pentru alții, următoarea inundație, ciclon sau cutremur. Cum crezi că vrea Dumnezeu ca noi să privim viitorul? Contează? La urma urmei, nu a spus Isus în Matei 6:34, „Nu vă îngrijorați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.”

Sunt sigur că Isus vrea ca noi să trăim fiecare zi în parte. Să privim în ansamblu pentru moment. Săptămâna trecută ne-am uitat la Faptele Apostolilor capitolul unu. Am văzut că noi trăim între versetul 8 și 11. Trăim între venirea Duhului Sfânt cu puterea învierii și timpul când Isus se va întoarce în același fel în care El S-a înălțat la cer.

Suntem între cele două venituri. Trăim în realitatea a ceea ce a avut loc la prima Sa venire și trăim în speranța și certitudinea celei de-a doua venituri. Cele două evenimente ne înrămează existența, scopul și speranța noastră. De aceea este atât de important pentru noi să trăim ca și cetățeni ai Împărăției Cerurilor. Cunoaștem vechea expresie, „Suntem pentru a trăi în lume, dar nu suntem din lume”

Ușor de spus, dar așa cum am călătorit împreună în ultimele săptămâni, vedem că nu e chiar așa ușor de făcut.

Am învățat ce înseamnă această viață trăită în puterea învierii, dar de asemenea știm cât de departe de aceasta putem fi. De fapt, s-ar putea să nu fim chiar așa departe. Ascultă cuvintele lui Pavel din Filipeni 1:6, „Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.”

Din nou, această viață este prin har și Dumnezeu are îndeajuns har pentru a isprăvi lucrarea bună în noi pe care El deja a început-o. El, totuși, are nevoie de cooperare din partea noastră. Asta vine prin ascultare. Uită-te la Faptele Apostolilor 5:32 care spune: „...ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.” Cu alte cuvinte, secretul pentru a menține viața în puterea învierii este simplu, trebuie să-L ascultăm pe Dumnezeu. În timp ce facem asta, puterea Lui continuă să ne umple și să ne miște spre misiunea Lui.

Într-o altă ordine de idei, putem vedea ce se poate întâmpla dacă nu-L ascultăm pe Dumnezeu. Puterea este scurtcircuitată și noi trebuie să rezolvăm problema înainte de a mai putea continua călătoria. Apostolul Ioan descrie această putere a vieții în curs de desfășurare în următorii termeni: „Dar dacă umblăm în lumină, după cum El (Isus) Însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat” (1 Ioan 1:7 – sublinierea autorului).

A umbla în lumină înseamnă a-L asculta pe Dumnezeu. Aceasta este lumina în care Isus a umblat. Știm că atunci când Isus S-a rugat, a spus că a făcut tot ce Tatăl i-a spus să facă (Ioan 17). Destul de interesant, Ioan a spus că atunci când umblăm în această lumină, avem părtășie unii cu ceilalți. Ce înseamnă aceasta? Pur și simplu că noi ne trăim relațiile noastre în conformitate cu această putere a învierii. (vezi săptămâna 4) În timp ce umblăm în această lumină prin ascultare, sângele lui Isus continuă să curgă prin noi cu puterea

de a ne curăța. De ce ne curăță? De firea pământească, de toată nelegiuirea, așa cum Ioan spune în 1 Ioan 1:9.

Cum putem face asta să meargă? Ei bine, de fapt nu o facem noi să meargă; Dumnezeu o face. Totuși putem să dăm totul peste cap dacă nu Îi dăm voie lui Dumnezeu să facă ceea ce El vrea să facă. Vrem să petrecem restul săptămânii acesteia uitându-ne la câteva moduri prin care putem crește în această putere a învierii.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Așa cum Tu aduci lucrarea pentru desăvârșire în mine, vreau să umblu în lumina Ta; să fiu ascultător față de orice ai pregătit pentru mine. Vreau să trăiesc toate relațiile conform puterii învierii. Fie ca sângele Tău să curgă prin mine cu puterea sa de a mă curăța. Amin.”

Ziua 2

Deschide Biblia la Romani 12:1-2 (acesta este un alt pasaj dintre cele la care ar trebui să te gândești să le memorezi). Cum ne ajută aceste versete să creștem în viața trăită în puterea învierii? Vrem să ne uităm mai îndeaproape la aceste două versete și să vedem ce Dumnezeu ne spune.

Dar, înainte de a citi aceste versete, ar trebui să le citim și pe cele dinaintea lor, pentru o mai bună înțelegere. În cele 11 capitole precedente, Pavel a descris minunata lucrare a harului pe care Dumnezeu a împlinit-o **prin și în** Isus Hristos. Pavel descrie cât de disperată și fără speranță (ne-a numit chiar morți) este situația noastră fără Dumnezeu și cât de mult suntem adânciți în păcat. Ne dă vești bune, deși spune că harul lui Dumnezeu este mai mare decât păcatul nostru și decât situația noastră fără speranță. El continuă, spunând că putem fi eliberați de la condamnarea cu moartea și putem chiar să urmăm Duhul lui Hristos.

Acum, el spune în 12:1, să ne uităm prin ochii lui Dumnezeu, care este plin de milă și har. Bine, sperăm să putem face asta, dar la ce ar trebui să ne uităm, ce ar trebui să căutăm? Ei bine, conform continuării versetului 1, Pavel spune că Dumnezeu ne cheamă să ne închinăm. O chemare la închinare? Stai puțin, am petrecut săptămâni referitoare la viața trăită în puterea învierii, clarificând misiunea noastră și chemarea noastră. Suntem gata să începem lucrarea noastră de închinare. S-ar putea să spui că nu ai observat o chemare la închinare. Hai să ne uităm puțin mai de aproape.

Pavel spune „să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie”. Când vedem cuvintele „jertfa” sau „sacrificiu” în Biblie, de obicei are de-a face cu închinarea. În Vechiul Testament, oamenii aduceau adesea jertfă un animal, ca dar pentru Dumnezeu. Acest animal urma să fie omorât și oferit lui Dumnezeu ca El să le audă rugăciunile, primind jertfa lor și iertându-le păcatele. Acum, suntem chemați să aducem trupurile noastre ca o jertfa vie. Nu este asta o contradicție? În termeni biblici, cum poate fi jertfă dacă încă trăiește? Isus a făcut jertfa adevărată. Citim aceste cuvinte în Evrei 10:10, „Prin această „voie” am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos o dată pentru totdeauna.”

Jertfirea lui Isus pe cruce a fost desăvârșită și nu e nevoie să fie repetată. Gândește-te la asta, totuși: unde este Isus în viața trăită în puterea învierii? 2 Corinteni 4:10 spune, „Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorârea Domnului Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru.” Deci, trupurile vii pe care le prezentăm în închinare sunt trupuri în care trăiește Isus. De aceea următoarea frază poate fi adevărată în Romani 12:1, „Sfântă, plăcută lui Dumnezeu.” Reprezentarea închinării noastre poate fi sfântă și plăcută lui Dumnezeu doar datorită lui Hristos care este în noi.

I-ați câteva minute în care să te gândești la închinare. Cum ai defini închinarea? Cât de importantă crezi că este închinarea în

viața trăită în puterea învierii? O să continuăm această discuție despre închinare mâine.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Vreau ca viața mea să fie sfântă și plăcută Ție. Vreau să mă închin Ție în adevăr. Vreau să trăiesc în puterea învierii, prezentându-mă în închinare Ție întreaga zi. Vreau să privesc prin ochii lui Dumnezeu. Amin.”

Ziua 3

Căutăm căi pentru a crește în trăirea vieții în puterea învierii. Pasajul cheie pentru azi este Romani 12 :1-2. Probabil l-ai și memorat.

Ieri am văzut că suntem o jertfă vie, oferindu-ne trupurile lui Dumnezeu în închinare. Deoarece Hristos a făcut jertfa de ispășire pentru păcatele lumii întregi (1 Ioan 2:2) și noi purtăm viața și moartea lui Hristos în trupurile noastre, putem să ne dăm pe noi înșine lui Dumnezeu și aceasta este văzut ca sfânt și plăcut Lui. Pavel continuă și spune că este „din partea voastră o slujbă duhovnicească.” Alte versiuni spun că aceasta va fi o închinare duhovnicească din partea noastră. Într-un sens, jertfa pe care o aducem este o amintire că am murit față de stilul vechi de viațuire (prioritățile firii pământești). Am fost curățați și eliberați de robia vechiului stil de viațuire și acum am intrat în viața trăită în puterea învierii. Lucrarea sau slujba pe care Dumnezeu ne-a chemat s-o facem este misiunea și propovăduirea împăcării. Suntem ambasadorii lui Hristos. Aducem trupurile noastre, împlinite și constrânse de dragostea și persoana lui Isus Hristos, pentru Dumnezeu în închinare. O parte a acestei închinări ne este oferită nouă în misiunea și slujba pe care Dumnezeu ne-a chemat să o facem. Acesta este jertfa noastră vie.

Să vii înaintea lui Dumnezeu în închinare, fără interes față de misiunea și lucrarea Lui este o închinare pe care El nu o poate accepta. Închinarea nu este despre noi, este despre Dumnezeu. Nu ar fi sfântă și plăcută Lui și nici nu ar fi o slujbă duhovnicească dacă ar fi fost despre noi. În aceeași ordine de idei, dacă venim la Dumnezeu în închinare, dar suntem nesupuși în zeciuală, cum poate fi asta plăcut Lui? Gândește-te la modul greșit în care înțelegem uneori închinarea.

Când suntem obișnuți să urmăm prioritățile firii pământești, care sunt în întregime despre noi, atunci audiența va fi confuză. Noi ne angajăm în închinare și credem că noi suntem audiența și că, poate, Dumnezeu se va arăta și va binecuvânta închinarea noastră. În viața trăită în puterea învierii, Dumnezeu este audiența. El mereu se va arăta, nu aceasta este întrebarea. Singura întrebare este dacă El va fi mulțumit.

Când avem închinare colectivă, care este atunci când trupul lui Hristos vine împreună special cu scopul de a se închina înaintea lui Dumnezeu, poate fi o experiență minunată. Una din căile de a crește în puterea învierii este de a fi un participant activ în închinarea colectivă. Isus spune în Ioan 4:24, „Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr.” A te închina lui Dumnezeu în duh înseamnă a te închina cu inima ta, cu emoțiile tale, cu afecțiunea ta, cu dorința și cu pasiunea ta. Tot ce este mai puțin decât acestea, conform lui Isus, nu va fi acceptat de Dumnezeu. De asemenea trebuie să ne închinăm în adevăr. Dumnezeu ne formează și ne transformă prin cuvântul Său, noi trebuind să dăm voie Cuvântului Lui să ne formeze. A te închina lui Dumnezeu în duh fără a ține seama de adevăr ne va face să devenim oameni emoționali, instabili, sentimentali. A te închina lui Dumnezeu în adevăr fără duh te va face să devii steril, fără rod.

Închinarea, fie ea personală sau colectivă, trebuie să ne ducă la crucea lui Isus. Acolo vom putea vedea cum este de fapt Dumnezeu

și cine este El. Acolo la cruce, în închinare, vedem destul har încât să devenim cu adevărat umili. Orice alt fel de umilință este falsă. Doar la cruce, prin închinare, lumina devine destul de puternică pentru a putea să ne înfruntăm cu adevărat mândria. La cruce, prin închinare, convingerea că Hristos a murit pentru noi toți prinde rădăcini. La cruce, prin închinare și comuniune pot simți cu adevărat comunitatea în trupul lui Hristos. Acolo încep să-i văd pe alții mai degrabă din perspectiva învierii decât în felul lumii. Dacă neglijez închinarea, dacă nu intru în închinare, dacă nu mă angajez în sinea mea, foarte intim, în închinare, dacă nu mă închin în duh și adevăr, dacă nu vin să mă închin ca și jertfă vie – atunci nu am nici o speranță pentru cunoaștere și experiență în trăirea vieții în puterea învierii.

Acum, ia muzica de închinare preferată și Biblia și petrece un timp închinându-te lui Hristos la cruce.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Îmi cunoști inima și ființa mea; aceasta este partea mea preferată a zilei. Acesta este momentul când închinarea prinde viață pentru mine, când știi că tu vorbești inimii mele. Vreau să mă închin Ție cu inima mea, cu sentimentele mele, cu afecțiunea mea, cu dorințele și cu pasiunile mele. Vreau să continuu să experimentez viața în puterea învierii. Amin.”

Ziua 4

Să continuăm să citim Romani 12:1-2. Am văzut și, sper, am răspuns la chemarea la închinare din versetul 1. Versetul 2 ne mută de la închinare la călătoria de zi cu zi în viața trăită în puterea învierii. Isus a distrus lucrările diavolului prin venirea, moartea și învierea Sa. Cei doi mari dușmani care cauzează lipsa de putere – păcatul și moartea – au fost înfrânți și cucerți prin înviere. Noi nu mai trebuie să trăim sub dominarea priorităților firii pământești, care este numai despre mine. Nu mai trebuie să trăim sub condamnarea morții; suntem cetățeni ai cerurilor. Viața primește perspectiva veșnică. Și viața asta nu este tot ce poate fi. Avem o chemare; suntem lucrarea lui Dumnezeu; am fost puși ambasadori în misiunea lui Dumnezeu de împăcare cu El a tuturor lucrurilor din cer și pe pământ.

De asemenea, am recunoscut că, fiind născuți în condițiile păcatului și ale priorităților firii pământești, am dezvoltat obiceiuri și răspunsuri greșite pentru cele mai multe situații din viață. Vestea bună este că NU TREBUIE SĂ RĂMÂNEM ACOLO! Despre asta este vorba în versetul 2. „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia.” JB Phillips, în traducerea sa a Noului Testament traduce acest verset în felul următor: „Nu da voie lumii să te înghesuie în tiparul ei.” De fapt, acesta este locul în care am fost cu toții. Dar acum, suntem o faptură nouă în Hristos (2 Corinteni 5:17). Cum facem ca să nu ne potrivim chipului veacului acestuia, adică să ne conformăm valorilor, scopurilor, pasiunilor și plăcerilor lumești? Răspunsul se află chiar în partea a doua a propoziției: Decât să ne conformăm, mai bine să fim schimbați. Schimbați în ce? 2 Corinteni 3:18 explică clar, „Noi toți (ca faptură nouă în Hristos Isus), privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului” (sublinierea autorului).

Acum câteva zile am citit că noi suntem schimbați în chipul în care am fost creați original – chipul lui Dumnezeu. Schimbarea va fi completă atunci când vom părăsi această lume și vom primi trupuri noi (I Corinteni 15). Călătoria noastră ne duce la slavă pe măsură ce Hristos crește și noi scădem. Hristos a dus la capăt această lucrare pe cruce, în timp ce El a creat o inimă nouă și curată în noi (Matei 5:8), dar acum trebuie să fim schimbați în asemănarea Lui. Aceasta este tot ce înseamnă viața trăită în puterea învierii.

Cum se produce această schimbare? Pavel spune că prin înnoirea minții noastre. Ce înseamnă asta? Cum se pot înnoi mințile noastre?

Să înveți o altă limbă este dificil. Nu numai că trebuie să înveți vocabularul, dar sintaxa este diferită; ordinea cuvintelor este de cele mai multe ori diferită. Pe scurt, totul este diferit. Așa că, atunci când auzi pe cineva spunând ceva, sau dacă citești ceva într-o altă limbă, o treci prin filtru și transcrii în limba ta și așa îți vei da seama. Asta se întâmplă să facem des cu Dumnezeu: încercăm prin filtrul nostru să ne dăm seama de căile Lui, cuvintele Lui, poruncile Lui, chiar și promisiunile Lui. Ne sunt date în altă limbă – limba Împărăției lui Dumnezeu, limba puterii învierii. Totuși, filtrăm toate acestea prin tiparele acestei lumi, prin prioritățile firii pământești. Când faci asta cu o altă limbă, poți spune, cel puțin, că ai văzut ce înseamnă confuzia.

Cu toate că, dacă perseverezi și folosești acea limbă destul, vine o zi când o să-ți dai seama că nu mai traduci totul prin filtrul tău de limbi. Minte ta, cel puțin în standardele limbii, a fost reînnoită. Aici vrea Dumnezeu să ne aducă în trăirea vieții în puterea învierii. O să continuăm să ne uităm la versetul doi mâine.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Doamne, ajută-mă să mă transform în asemănarea Ta; înnoiește mintea mea, fă-mă o faptură nouă. Nu vreau să mă conformez, ci vreau să fiu schimbat. Îți mulțumesc pentru că știu că tu vei face asta în viața mea, pentru ca eu să pot trăi în puterea învierii. Amin.”

Ziua 5

Cum ne ferim de la a ne potrivi chipului veacului acestuia, în loc să devenim schimbați prin înnoirea minții noastre? Haide să ne întoarcem la exemplul cu învățarea unei limbi. Primul lucru care îți trebuie pentru a învăța o limbă este motivarea. Mulți tineri din licee sau facultăți învață o limbă străină într-un an sau doi, dar mulți dintre ei niciodată nu vor ajunge să poată vorbi acea limbă din două motive. În primul rând, este doar o materie printre multe altele, așa că scopul lor este să primească note mari, nu neapărat să învețe acea materie. În al doilea rând, ei nu sunt puși într-o poziție în care să învețe acea limbă. Dar despre tine? Ce limbă ai învățat în școală? Poți să o folosești azi?

Mulți creștini sunt ca acești elevi. Dumnezeu dorește să ne învețe valorile, caracterul, scopurile și pasiunile Împărăției lui Dumnezeu. Totuși, de multe ori ne apropiem de Biblie ca și cum ar fi o materie la școală. Citim destul cât să putem trece mai departe (sperăm) și tot ceea ce vrem este să primim recunoaștere (Doamne, ai văzut Tu astăzi cum am citit un capitol întreg din Biblie, deși am o viață foarte încărcată?) și o notă (Este asta de ajuns pentru a ajunge în cer?). Dar lucrurile pe care le citim și auzim nu au prea mult sens pentru noi. Devenim confuzi și de multe ori tragem concluzii greșite. Am avut câteva încercări, dar cu siguranță nu am fost schimbați.

Facem cam același lucru și cu rugăciunea. Haide să fim sinceri. Despre ce sunt rugăciunile tale în general? Despre tine? De unde crezi că vine asta? Îți amintești de vechile priorități ale firii pământești care erau egocentrice și totul era doar despre tine? Rugăciunile tale sună cam așa? Limba rugăciunii nu este despre a învăța câteva cuvinte sau fraze care sună bine sau vorbitul în limbi sau orice altceva din aceste lucruri. Limba rugăciunii este esența Domnului – cine este El, despre ce este El, și despre ce face El în lume. Îți amintești de David în Psalmul 51? El și-a dat seama că nu a vorbit pe limba lui Dumnezeu toți acei ani. El a crezut că dacă va putea avea o inimă curată, el va putea vorbi limba bucuriei, a misiunii și a rugăciunii. Dumnezeu putea să-i dea o inimă curată pe loc, dar mintea lui trebuia să fie înnoită pentru ca el să poată vorbi limba lui Dumnezeu.

În Romani 12:2 Pavel scrie, „ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu.” Dar cum pot eu deosebi voia lui Dumnezeu? Tu împreună cu Dumnezeu aveți nevoie să vorbiți aceeași limbă. Trebuie să ajungi la punctul în care nu mai vezi fiecare verset, fiecare rugăciune, fiecare învățătură, și fiecare impresie prin lentilele priorităților firii pământești.

Un alt ingredient necesar pentru a putea învăța o limbă este perseverența. Trebuie să rezști. Nu există nici o scurtătură în învățarea unei limbi. Este o experiență de zi cu zi. Nu există nici o scurtătură în învățarea limbii vieții trăite în puterea învierii. Ascultă ceea ce Pavel adaugă: Voia lui Dumnezeu este „bună, plăcută și desăvârșită.” Nu este asta uimitor? Nu este ca și cum voia lui Dumnezeu n-ar fi desăvârșită. Este înțelegerea noastră mai puțin decât desăvârșită în timp ce suntem înnoiți în mintea noastră și schimbați. În timp ce creștem în trăirea vieții în puterea învierii, claritatea, viziunea, puterea și desăvârșirea lui Dumnezeu vor crește în noi.

Acum, s-ar putea să te gândești că este prea dificil pentru tine. Ca și învățatul altei limbi, trebuie să perseverezi și, într-un final te vei bucura de comunicarea cu un alt grup de persoane. Dacă asta sună prea dificil pentru tine, atunci ar trebui să te întorci la săptămâna trei și să te uiți la chemarea ta din nou. A fi schimbat prin înnoirea minții nu este ceva opțional pentru viața trăită în puterea învierii. Vestea bună este că poți să o faci. Dumnezeu te-a chemat să o faci. El ți-a dat har pentru a face asta. El te-a echipat pentru asta. El te va vedea prin ea.

Aș vrea să ai câteva momente eliberatoare în călătoria ta. Tu poți fi schimbat. De fapt, Dumnezeu a îndeplinit deja toată lucrarea prin Hristos, prin moartea și învierea Sa. Tot ce trebuie să facem este să-l spunem „DA” Lui în fiecare zi, în mod conștient, și o să începem să cunoaștem voia Lui bună, plăcută și desăvârșită.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Îmi pare atât de rău, Doamne, deoarece câteodată am tratat Bibila ca și cum ar fi fost o materie școlară, citind-o doar ca să primesc o notă în schimb. Vreau să învăț limba Ta și să fiu în stare să comunic cu Tine. Vreau să perseverez în Tine ca să învăț bine. Te rog, înnoiește și schimbă mintea mea. Amin.”

Ziua 6

Ca un mijloc de recapitulare, răsfoiește paginile acestei cărți și uită-te la pasajele Scripturii pe care le-am discutat împreună. Citește-le, gândește-te la ele, roagă-te în legătură cu ele. Marchează-le pe acelea pe care tu crezi că Dumnezeu vrea să le memorezi. Fă un angajament pentru asta. Acesta poate fi primul pas spre înnoirea minții tale. Apoi, pentru următoarea săptămână în timpul tău de rugăciune, nu te ruga *pentru* și *despre* tine. Nu cere

nimic. Doar vorbește cu Dumnezeu și ascultă. Vorbește despre El și ascultă-L.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Doamne, astăzi sunt entuziasmat că sunt în stare să Te ascult când îmi vorbești prin Cuvântul Tău, creația Ta, familie, prieteni și muzică. Îți mulțumesc că îmi dai voie să Te slăvesc pe orice cale. Totul este despre Tine în viața mea. Amin.”

Ziua 7

A fost o plăcere să călătoresc alături de tine în săptămânile acestea. În spațiul de mai jos scrie cu cuvintele tale ce înțelegi despre viața trăită în puterea învierii. După ce ai terminat de scris, fă un legământ cu Dumnezeu că doar cu ajutorul Lui vei trăi o viață a învierii. Un lucru știi... acela că Dumnezeu Își va ține partea Lui de legământ. Nu dorește nimic mai mult decât ca tu să trăiești în puterea învierii.

Rugăciunea pentru astăzi:

„Astăzi Doamne, vreau să-ți mulțumesc că m-ai ajutat în aceste săptămâni să înțeleg puterea învierii. Vreau să trăiesc o viață schimbată făcând voia Ta și urmându-Te pe Tine. Te iubesc și mă rog să fiu pasionat în a Te găsi pe Tine și să văd totul și pe toți de lângă mine prin ochii Tăi. Amin.”

Când vă gândiți la înviere, ce vă vine în minte? Pentru mulți dintre noi este un eveniment care a avut loc acum 2.000 de ani. Îl discutăm de Paște, dar cât de des îl folosim în limbajul de zi cu zi? Probabil nu prea des. Putem vorbi despre un animator, un atlet sau un politician care și-au „reînviat” cariera, dar în mare parte, „înviere” este un cuvânt religios care are foarte puțin de-a face cu viața de zi cu zi.

În următoarele șase săptămâni vom merge într-o călătorie ca să descoperim mai multe despre înviere. Oricum, nu vrem ca acest lucru să fie doar o abordare intelectuală. Vom învăța ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu despre puterea învierii, dar dacă asta e tot ce am face, nu ar fi o călătorie prea profitabilă pentru niciunul dintre noi.

Puterea învierii pe care Pavel o descrie în Filipeni 3:10-11 este schimbătoare de vieți. Mulți dintre voi ar fi de acord, dacă vă gândiți doar la ce face Dumnezeu pentru noi când Îl întâlnim pe Hristos și venim la El pentru iertare și viață veșnică. Aceasta este schimbătoare de vieți. Totuși, puterea învierii pe care Pavel o descrie în contextul cunoașterii lui Hristos are puterea să schimbe modul în care trăim în fiecare zi. Este o afirmație îndrăzneță, cu care poate tu nu ești de acord.

Această călătorie vă ajută să descoperiți cum puterea învierii poate schimba o viață în toate aspectele. Vă rog pe fiecare să fiți deschiși și să Îl lăsați pe Dumnezeu să vă arate cum această putere a învierii deține cheia trăirii în victorie, cu sens, cu scop, cu satisfacție și cu putere.